

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

3/2016

Vážení spoluobčané, vážení rodiče, mnohým z Vás před volbami do krajských zastupitelstev přišel do schránky Zážeh, zpravodaj okresního výboru Komunistické strany Čech a Moravy Nymburk, ve kterém byl publikován příspěvek učitele naší základní školy Mgr. Rostislava Kotrče „První školní den v Rožďalovicích“. V tomto článku jsou uvedeny některé údaje, s kterými nesouhlasíme, a proto považujeme za nutné na ně reagovat.

V publikovaném příspěvku je popsána skutečnost, že první školní den navštívili školu zastupitelé Středočeského kraje za KSČM a zahájení školy přijel podpořit také poslanec za KSČM JUDr. Stanislav Grospič. Domníváme se, že tímto došlo k porušení školského zákona, konkrétně § 32 odstavec 1: „*Ve školách a školských zařízeních není povolena činnost politických stran a politických hnutí ani jejich propagace.*“ Důrazně tímto odmítáme spojování školy s jakoukoli politickou stranou. Jakkoli nám může být stokrát řečeno, že na půdě školy se žádná politika neprobírala, už jen fakt,

že tato událost byla zneužita do předvolebního boje, je alarmující.

V článku je zmíněno, že se na tomto přivítání podílela i školská rada, což je nepravdivý údaj. Školská rada neměla s pozváním politiků co do činění a její zástupci nevěděli, jací návštěvníci do naší školy zavítají.

Pokud jde o konstatování, že první školní den zůstal bez povšimnutí starosty a radních města (budeme-li hnidopichové, nejsme radní, nýbrž zastupitelé), k tomuto můžeme podat následující vysvětlení. Od pana ředitele školy jsme dostali pozvání na zahájení prvního školního dne. Většina z nás má však svoje občanské povolání, které nám nedovolilo zúčastnit se tohoto dne, a starosta města nemohl do školy zavítat kvůli neodkladné rodinné záležitosti.

Po událostech, které se ve škole odehrály, nyní ale můžeme s čistým svědomím říci, že jsme rádi za to, že jsme na zahájení prvního školního dne nebyli. Nechceme, aby naše škola byla spojována s jakoukoli politickou stranou. Nechceme být součástí jakého-

koli politického soupeření, politické reklamy či marketingu nebo politického boje. Jelikož je město zřizovatelem školy, musíme se proti této akci důrazně ohradit.

Ujišťujeme Vás, že nám není jedno, do jaké pozice se naše škola dostala. Vaše ohlasy za uplynulý měsíc navíc ukazují, že problémů ve škole je více. Proto se na nejbližším zasedání zastupitelstva budeme těmito otázkami důkladně zabývat.

*Petr Kapal, Jaroslav Taraba, Petr Pešava,
Renáta Kubálková, Marcela Ešnerová,
Viktor Dobrev, Michael Paroulek,
Tomáš Pavel*

Nesouhlasím s výše publikovaným stanoviskem zastupitelů. Domnívám se, že váš výklad uvedeného paragrafu je mylný. Tím, že pozvaný politik – poslanec parlamentu, který popřál na školní akci dětem úspěšný školní rok, se dle mého úsudku nedopustil politické činnosti ani politické propagace.

Markéta Drobecková

Slovo faráře

Milí čtenáři Rožďalovicka, srdečně Vás opět zdravím. Od 1. července, kdy jsem se ujal farnosti po P. Milanu Matfiakovi, to budou čtyři měsíce, za které jsem měl možnost se už s některými z Vás osobně seznámit či alespoň potkat. Toto období se neslo v duchu poznávání jak města Rožďalovic a ostatních městysů a obcí, tak i jednotlivých farností spadajících do mnou spravovaného farního obvodu. Setkával jsem se jak s přednostmi našeho farního obvodu, tak i s jeho slabunami, stejně tak i s jeho potřebami. Jsem rád, že se mi dostalo většinou přátelského přijetí, a mohl jsem tak objevit i dobré a obětavé duše, které se s láskou a pečlivostí starají o chod jednotlivých farností.

Prvním úkolem, kterým jsem se musel zabývat, bylo vytvoření stabilního pořadu bohoslužeb, který by, pokud možno, co nejvíce vyhovoval farníkům a zároveň byl i v mých možnostech. Tak se opět zavedla v rožďalovickém kostele mše svatá ve čtvrtek od 17:00 a nedělní bohoslužba od 9:00. Dovoluji si přiložit kompletní pořad bohoslužeb pro celý farní obvod (úterý – Křinec 18:00, středa – Hrubý Jeseník 18:00, čtvrtek – Rožďalovice 17:00, pátek – Loučeň 17:00, so-

bota – Mcely 08:00, Loučeň 16:00, neděle – Mcely 07:15, Rožďalovice 09:00, Hrubý Jeseník 10:30, Křinec 10:30, *střídá se mše svatá a bohoslužba slova*). V následujících měsících, než vyjde další číslo Rožďalovicka, nás čekají tři svátky z církevního kalendáře, na něž bych Vás rád upozornil. Jedná se o svátek patrona našeho kostela svatého Havla (16. října), Slavnost Všech svatých (1. listopadu) a Památka všech věrných zemřelých (2. listopadu).

Tyto tři svátky nám odhalují víru církve, která sahá až k jejím počátkům a která nachází svou oporu v Písmu svatém (v Bibli), a to, že když člověk zemře, jeho život smrtí nekončí. Tělo sice bývá pohřbeno, ale jeho duše žije dál. Svátí jsou ti lidé, kteří přijali do svého života Boha a nechali se jím vést, sami se umenšovali, aby Bůh mohl v nich růst, ti nyní přebývají již v nebeském království (v nebi). Ve svatých vidíme naše přátele, kteří se za nás v nebi u Boha přimlouvají a vyprošují nám Boží požehnání. Je to něco podobného, jako když se za nás u někoho přimlouvá dobrý přítel a snaží se nám získat nějakou výhodu. Tito dobří přátelé, například již zmíněný svatý Havel, již dosáhli cíle svého nebeské-

ho putování a za ně děkujeme právě 1. listopadu. Následující den má ale trochu jiný charakter, tam si připomínáme ty zemřelé, kteří ještě nejsou svatí, a jsou v tzv. očistci. Ten bychom mohli vnímat jako takovou přípravku na nebe. Tam se ještě duše očisťuje, aby mohla čistá přijít před Boží tvář. Částečně si tuto přípravku můžeme představit jako trénink, kde se člověk připravuje na zápas. Trénink mnohokrát není úplně nejpříjemnější, ale sportovec ví, proč ho podstupuje. Duše zemřelého to také ví, ale těší se, že se dočká nebeského království, úplného štěstí člověka. Těmto duším, ale můžeme onu přípravku ulehčit, a to tím způsobem, že se za ně modlíme či sloužíme za ně mši svatou. Proto bych si Vás dovolil pozvat ve **středu 2. listopadu 2016 na rožďalovický hřbitov od 16:00**, kde bude nejdříve sloužena v kapli mše svatá za zemřelé, následně bude pokračovat krátká pobožnost na hřbitově před kaplí a svěcení hrobů. Pokud bychom chtěli nahlédnout i do prosince, zvu Vás již nyní na půlnoční mši svatou do kostela svatého Havla na 24. prosince ve 24:00. Přeji Vám vše dobré a vyprošuji Vám Boží požehnání.

Váš P. Lukáš Hrabánek

Zámecká slavnost v Domově pro seniory

V sobotu 10. září se konala v Domově Rožďalovické tradiční Zámecká slavnost, kterou zahájila paní ředitelka RNDr. Jana Příhodová a starosta města Rožďalovic Petr Kapal krátkým proslovem. Vystoupila zde dechová hudba Český ráj Všeň, Divadlo Karla Čapka Třešť a Easy Dance Nymburk – taneční škola, kterou reprezentovaly dívky tančící na tyči. Toto představení mělo velký ohlas

nejen u našich seniorů, ale i u návštěvníků, kteří se přišli na akci podívat a strávit sobotní odpoledne spolu s klienty a zaměstnanci Domova Rožďalovice.

Návštěvníci mohli obdivovat zručnost začínajícího uměleckého kováře Jakuba Horáka, který tu prezentoval nejen své řemeslo, ale i své originální výrobky. Děti si vyzkoušely zdobení perníčků paní Lenky Chudomelové. Klienti Domova

připravili v rámci svých aktivit, ručních prací, mnoho zajímavých výrobků nejen z tradičních materiálů, ale i z keramiky, z jejichž prodeje bude zakoupen další materiál do výtvarné dílny Domova.

Děkujeme všem, kteří přišli Zámeckou slavnost podpořit, a těšíme se, že se za rok opět setkáme.

*Bc. Jaroslava Krausová,
Domov Rožďalovice*

Trhy exotického ptactva a domácích zvířat

Už několik měsíců se my, členové ZO Českého svazu chovatelů Rožďalovice 2, pořádáme Trhy exotického ptactva a domácích zvířat. Tyto burzy se konají vždy třetí sobotu v měsíci a slouží k nákupu a prodeji. Princip spočívá v tom, že chovatelé či pěstitelé donesou mláďata nebo produkty ze svých zahrad na burzu k prodeji, kde si je Vy můžete zakoupit. Na naši burzu může donést k prodeji kdokoli a cokoliv bez omezení, pouze za úhradu vstupného 20 Kč. Tudiž je každá burza jiná a rozmanitá a nemůžeme zaručit, co na které burze bude nabízeno. Vždy se však objeví nějaký ten papoušek, králík, drobná drůbež, sépiové kosti nebo med, který nám vozí včelař až z okolí Čáslavi za 120 Kč/kg.

Každá burza potřebuje čas na rozjezd, proto nám zachovejte přízeň, přijďte se podívat, co se zrovna nabízí a nebojte se i něco donést sami. Debatní kroužek za účasti pana Kořínka je Vám ochoten poradit se vším, co se týká chovu zvířat.

Dana Kopecká

Kulturní a společenské akce

Výstava zdobených knihařských papírů byla zahájena vernisáží v pátek 15. července v Muzeu klasického knihařství

Předposlední srpnový víkend se uskutečnila výstava drobného zvířectva pořádaná ZO ČSCH Rožďalovice

XVII. mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň 5. srpna hostil kostel sv. Havla. Vystoupili Felix Slováček (sopránsaxofon), Monika Sommerová (soprán), klavírní spolupráce Vjačeslav Grochovskij a Radomír Melmuka

V září začal další cyklus přednášek Rudolfa Valeše o historii řemesel a živností v Rožďalovicích

V sobotu 3. září zazněly v Hospůdce pro ženy užitečné rady mj. z oblasti módy, kosmetiky, dekorací a svátečního stolování

Chystáte se v dohledné době kácet vzrostlý jehličnatý strom, který je pravidelného vzrůstu a mohl by zdobit naše náměstí? Pak se přihlaste na MěÚ v Rožďalovicích nebo se nám ozvěte na číslo 325 593 107, a to nejpozději do konce října. Váš strom se může stát tím, který po dobu letošního adventu bude krásit náměstí v Rožďalovicích.

Poznejte náš venkov 2016

Místní akční skupina Svatojiřský les, z. s., uspořádala v sobotu 24. září na farmě v Pojedech již pátý ročník tradiční akce Poznejte náš venkov. Pro návštěvníky byl připraven jarmark místních řemeslníků a výrobců, představení obcí regionu, ukázka zemědělské, zahradní a vojenské techniky, výstava panenek a tvorby z ytongu, „kraví minizoo“ spojená s ukázkou zdejších chovaných plemen. Pro děti byly nachystány tvořivé dílny na téma život v době Karla IV., Petraslíkovo lout-

kové divadlo a projížďky na koních. Celou akci doprovázel bohatý kulturní program v čele s Petrou Janů. Součástí dne byla také ochutnávka lokálních produktů spojená s prezentací činností místní akční skupiny a projektů podpořených z Programu rozvoje venkova ČR. Akce se při krásném slunečném počasí zúčastnilo přes 2000 návštěvníků. Můžeme se těšit i napřesrok.

Ing. Luděk Beneš

Vítání občánků

V sobotu 1. října jsem přivítali nové občánky: zleva Terezu Kubankovou, Kristýnu Dufkovou, Terezu Mozolovou, Tomáše Plachého, Sofii Drobeckovou, Sebastián Malého a Barboru Pažoutovou

Rožďalovické letní slavnosti

Slavnosti se uskutečnily v sobotu 16. července. Pro děti byl připraven pohádkový muzikál Princové jsou na draka s písničkami Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře

Následovalo vystoupení Pavla Callty s kapelou...

... po kterém zahrála skupina O5 & Radeček

Vyvrcholením celého dne bylo vystoupení populární zpěvačky Anny K, které se setkala s mimořádným diváckým ohlasem. Na závěr vystoupila skupina Chaos

Codex Gigas – Dáblova bible v Rožďalovicích

Od 23. září do 30. října vystavuje Muzeum klasického knihařství v Rožďalovicích unikátní knižní dílo – maketu Dáblovy bible.

Codex Gigas, nazývaný též Dáblova bible, je pokládán za největší zachovalý evropský rukopis, všechny texty v něm jsou dodnes čitelné. Tato kniha váží 75 kilogramů, dřevěné knižní desky mají rozměr 90 x 50,5 cm. Odborníci na ni obdivují jednotu a harmonii celého výtvarného zpracování. Proto také předpokládají, že byla vytvořena jediným člověkem, což mohlo trvat třeba i 20 let.

Víme, že bible vznikla na přelomu 12. a 13. století v benediktinském klášteře v Podlažicích u Chrudimi. Nedochovaly se však žádné doklady o jejím vzniku či autorovi. Rukopis se pak dostal do vlastnictví Břevnovského klášteře, později jako kuriozita do sbírek císaře Rudolfa II. Z Pražského hradu jej odvezli za třicetileté války s válečnou kořistí Švédové. Nyní je uchováván v Královské knihovně ve Stockholmu. V roce 2007 byl originál vystavován v Praze, to však bylo prý naposledy, kdy opustil Švédsko.

Bible obsahuje 14 různých latinských textů – od opisu Kosmovy kroniky až po různá zaklínadla na zahánění nemoci nebo na vypátrání zloděje. Rukopis byl právem považován za jeden z divů světa. Není divu, že se k jeho vzniku váže pověst. Prý jej sepsal za jedinou noc s pomocí ďábla mnich, kající se z těžkého hříchu. Proto je také v knize ďábel zobrazen, což bylo velmi neobvyklé.

Přesto, že originál se už asi nikdy do Čech nedostane, máme možnost díky umu českého knihaře obdivovat jeho maketu – repliku. Žamberský knihař Jiří Fogl ji původně zhotovil pro knižní veletrh Libri v Olomouci v roce 2007 na objednávku Nadačního ústavu regionální spolupráce. Podkladem pro tisk byla digitální data pořízená Národní knihovnou ve Stockholmu, vazba vznikla také výhradně na základě dokumentace k originálu.

Na rozdíl od předlohy, která je psána na pergamentu, byl na listy použit silnější papír, na výrobu desek pak dřevo a hovězí kůže, na kování mosazný plech. Kopie textu jsou zhotoveny pouze z jedné třetiny, tedy na 210 stranách. Rozměry jsou shodné s rozměry

originálu, pouze hmotností jej maketa o 3 kg překonává. Kromě samotného vystavovaného díla dokládá mimořádnou dovednost českého knihaře a jeho spolupracovníků i film o jeho výrobě, jehož promítání je součástí výstavy. Jsou v něm dobře zachyceny a vysvětleny tradiční knihvazačské postupy.

Muzeum klasického knihařství též organizuje doprovodný program inspirovaný výstavou – tvořivé dílny, v nichž si návštěvníci vyzkouší zdobení a zlacení knihařskými tlačítky. Dílny proběhnou v sobotu 15. října od 10 a 14 hodin. Přihlášky a podrobnější informace získáte přímo v muzeu či na jeho webových stránkách www.rajman.cz.

Vzhledem k této výstavě bude muzeum také v říjnu otevřené o víkendech a o svátcích. Návštěvní doba je od 10 do 16 hodin vždy od středy do neděle, v pondělí a úterý je zavřeno. Výstava byla uzavřena i dne 5. října, kdy byla kniha zapůjčena na Knižní veletrh v Hradci Králové pořádaný Univerzitní knihovnou.

Eugenie Hančarová

Na vernisáž výstavy zavítala asi dvacítká návštěvníků, jež si mohla vyslechnout zasvěcený komentář o vzniku a historii tohoto především knihařsky úctyhodného díla z úst Jiřího Fogla, žamberského knihaře a autora vystavované repliky

Ohlédnutí za výstavou hříbovitých hub

Z území České republiky je známo asi 80 druhů hříbovitých hub, které mají různé ekologické nároky a také různou dobu tzv. fruktifikace, lidově řečeno „kdy rostou“. Na Rožďalovicku máme zkušenost, že výskyt větší části z nich kulminuje zpravidla na přelomu července a srpna a později je již nenajdeme. Je třeba dodat, že významná část z nich jsou druhy vzácné a ohrožené a naše lesy jsou, na rozdíl od jiných oblastí, na ně relativně bohaté.

Po několika slabších letech se letošní letní houbařská sezona konečně vrátila do normálu, a proto jsme se rozhodli připravit výstavu těchto krásných hub.

Protože jsme chtěli představit v jednom dni co nejvíce druhů najeďnou, od konce července jsme navštěvovali vytipované lokality a nakonec termín výstavy stanovili na sobotu 6. srpna.

Důkladná příprava se vyplatila a veřejnosti jsme představili neuvěřitelných 32 druhů a poddruhů z rožďalovických lesů doplněných o čtyři druhy z jiných polabských lokalit (v přehledu označeny hvězdičkou).

Zájemci tak měli možnost na vlastní oči vidět např. úplnou kolekci našich jedovatých hřibů (hřib satan, nachový a Le Galové), ale i vzácnosti jako nedávno v Čechách poprvé nalezený hřib zlatokořený, ohrožené hříby rudonachové, příživné, rubínové aj.

Byl jsem rád, že do výstavy přispěli svými nálezy, kromě mých pražských přátel, také naši houbaři. Krásné plodnice hříbu rudonachového našla a poskytla paní Monika Dobrovová, hřiba Le Galové přinesl pan Jaroslav Vrána a vystavený křemenáč

krvavý (dubový) pocházel z ranního sběru pana Františka Veselého.

Není bez zajímavosti, že o tři dny později jsme s kolegou při exkurzi v okolí Rožďalovic našli ještě zákonem chráněné hříby královského, moravského a Fechtnerova a velmi

vzácného hříba topolového (*Xerocomus silwoodensis*). Kolekci doplnily ještě sběry hřibů pepného, bronzového a skvrnitého, kozáku topolového a křemenáče březového.

Jiří Rejsek

Přehled vystavených druhů

podloubník siný*
hřib kaštanový
klouzek sličný
hřib rubínový
hřib smrkový
hřib dubový
hřib přívěskatý
hřib medotrpký
hřib koloděj

hřib kovář
hřib Quéletův
hřib satan
hřib nachový
hřib Le Galové
hřib modračka
hřib rudonachový
hřib r. f. xanthopurpureus
hřib hnědý

hřib plavý
hřib plstnatý
hřib pl. f. luteolus
hřib červený
hřib Engelův
hřib žlutomasý
hřib utatovýtrusý
hřib sametový
hřib příživný*

hřib políčkatý*
hřib zlatokořený
hřib žlučník
kozák dubový
kozák habrový
kozák březový
křemenáč osikový
křemenáč krvavý
lupenopórka červenožlutá*

Traktoriáda v Košíku potřetí

Traktory, traktůrky, kombajny, stroje domácí výroby, myslivecké poznávání, Příchvojan-ka a Moravanka Jana Slabáka – to byla poslední prázdninová sobota v Košíku.

Poklidnou obec Košík v sobotu 27. srpna probudil za ranních hodin příjezd mnoha starších, domácích, ale i novodobých strojů používaných v zemědělské výrobě, nebo pro potěšení, zálibu či výstavu. Ano, v Košíku se již letos potřetí pořádala Traktoriáda a sraz historických traktorů. Pořadatelé – Sbor dobrovolných hasičů Košík za pomoci okolních dobrovolných hasičů uspořádali monstrózní akci, kterou navštívilo více než 1500 návštěvníků.

V dopoledních hodinách se soutěžilo v několika kategoriích stáří strojů (domácí výroba, stroje vyrobené do roku 1960 a po roce 1960), a to v jízdě zručnosti. Odpoledne se závodilo v převozu piva. Vítězem sice mohl být jen jeden v každé kategorii, ale určitě je namístě poděkovat všem závodníkům, kteří se zúčastnili a slalom a převoz zvládli.

Dále návštěvníci sledovali mláčením obilí starou historickou mlátičkou a měli možnost v expozici obdivovat další historické unikáty. V doprovodných programech si ti nejmenší mohli vyzkoušet jízdu na traktůrku, zaskákat ve skákacím hradu, vozit se koňským povozem nebo poznávat přírodu.

Poznávání přírody a chování v přírodě měl jako doprovodný program připraven Myslivecký spolek Hájek se sídlem v Košíku. Mladí myslivci z mysliveckého kroužku provázeli děti po vyznačené trase v parku a děti poznávaly zvířata, stromy a další věci spojené s přírodou a mysliveckým posláním. Myslivecký koutek měl u dětí a rodičů velký úspěch.

V průběhu soutěží v dopoledních hodinách vyhrávala kapela Příchvojan-ka, kterou v poledních hodinách vystřídal a po 30 letech se do Košíku vrátila zahrát – Moravanka Jana Slabáka. Moravanka přítomné bavila až do pozdních odpoledních hodin. Všem, kteří podali ruku k dílu a díky nimž se Traktoriáda mohla uskutečnit, patří velké díky.

Kategorie - vlastní výroba

Převoz piva

1. Pelant M. - 0:25 (min)
2. Karban F. - 0:20
3. Černík M. - 0:32

Jízda zručnosti

1. Karban F. - 1:21
2. Kopřiva M. - 1:22
3. Kafránek K. - 1:33

Kategorie - stroje do 1960

Převoz piva

1. Černý J. - 0:54
2. Zítka T. - 0:55
3. Zítka S. - 1:04

Jízda zručnosti

1. Černý J. - 1:55
2. Zítka S. - 2:00
3. Chrasteký - 2:26

Kategorie - stroje 1960–1980

Převoz piva

1. Kadeřábek T. - 1:14
2. Hron M. - 1:28
3. Souček M. - 1:29

Jízda zručnosti

1. Bucek V. - 2:30
2. Heřmánek T. - 2:31
3. Kadeřábek T. - 3:27

*Blanka Buryanová,
Monika Nováková (výsledky)*

Před začátkem prázdnin bylo nově uvedeno do provozu dětské oddělení městské knihovny. Současně bylo upraveno i zázemí pro vystupující na kulturních akcích konaných v kostele

Od srpna probíhá rekonstrukce střechy a s ní spojené částečné úpravy vnitřních prostor staré školy, na které byla poskytnuta krajská dotace ve výši 500 000 Kč. Zbýlé náklady ve výši 1 600 000 Kč hraří město

Během léta byla provedena kompletní rekonstrukce střechy základní školy. Celkové náklady činily 4 500 000 Kč, 3 000 000 Kč poskytl Středočeský kraj, zbylá část je hrazena z rozpočtu města

Ve spodní části „Uličky“, která je nově označena jako stezka pro chodce, bylo instalováno ochranné zábradlí

Kolem pozemku Spolkového domu byl počátkem léta natažen nový drátěný plot

Na školním hřišti byla v září zahájena výstavba nové tartanové dráhy, jejíž celková cena bude činit 3 200 000 Kč. Krajská dotace činí 500 000 Kč, 2 700 000 Kč hradí město

Koncem léta byla dokončena oprava kapličky v Podlužanech a upraveno její okolí. V současné době probíhá restaurování vnitřní malby za oltářem

V září byl položen nový povrch před zdravotním střediskem, který usnadní parkování návštěvníkům střediska a Domova

Provizorním povrchem byla zpevněna ulice Polní v prostoru nové zástavby v jižní části města

Byla zahájena rekonstrukce hospodářského objektu za městským úřadem

Ve středu 14. září byl otevřen relaxační a ezoterický klub v Husově ulici čp. 120

Informace pro občany

Zastupitelstvo města mimo jiné schválilo

- závěrečný účet obce za rok 2015
- účetní závěrku včetně výsledku hospodaření za účetní období 2015 (výsledek hospodaření 8 481 432,70 Kč)
- účetní závěrku za rok 2015 ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice včetně výsledku hospodaření (hospodářský výsledek 0 Kč)
- smlouvu o půjčení prostorů základní školy za účelem řádného provozování činnosti příspěvkové organizace ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice
- přijetí peněžních darů na koncert houslisty Jaroslava Svěceného a poskytnutí peněžního daru ve výši 100 000 Kč Domovu pod Lípou v Lipníku
- odkup pozemků v k. ú. Zámostí u Rožďalovic od pana Jiřího Petersika o celkové výměře 33 945 m² za cenu 4 243 125 Kč
- prodej pozemků v k. ú. Zámostí u Rožďalovic
- poskytnutí dvou investičních úvěrů od Komerční banky, a to 4 000 000 Kč na nákup pozemku a dále pak 9 000 000 Kč na financování investičních akcí města
- udělení plné moci organizaci ROPID za účelem provedení roční notifikace v Úředním věstníku EU
- souhlas s výjimkou z počtu dětí v mateřské škole na školní rok 2016/2017, a to z počtu dětí 24 na 28 v 1. a 2. třídě
- předsedu finančního výboru Petra Pešavu
- nového člena hodnotící komise veřejných zakázek malého rozsahu Viktora Dobrevu

Revize kotlů na tuhá paliva

Novela zákona o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb. stanoví povinnost realizovat u kotlů na pevná paliva první kontrolu nejpozději do 31. prosince 2016.

Tato povinnost se vztahuje i na nově zakoupené kotle. Zákon předepisuje provádět podle odstavce h) paragrafu § 17 jednou za dva kalendářní roky kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje (kotle) na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.

Proč provádět kontrolu?

Obecní úřad může požadovat předložení dokladu o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a zákonem o ochraně ovzduší.

V případě, že provozovatel nepředloží požadovaný doklad může mu být uložena pokuta podle § 23 odstavce (2) bodu b) až do výše 20 000 Kč.

Kdo může provést povinnou kontrolu kotle?

Ke kontrole je oprávněna pouze autorizovaná osoba proškolená výrobcem kotle. Tato osoba musí být držitelem oprávnění. Seznam oprávněných osob je k dispozici mj. i na MěÚ Rožďalovice.

Je nutné kontrolovat též kotel zakoupený letos nebo v loňském roce?

V zákoně zohlednění stáří kotle není, je tedy nutné realizovat první kontrolu kotle v určeném termínu. Nařízení se týká všech kotlů na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu 10 kW

až 300 kW včetně, bez ohledu na rok výroby či datum instalace.

Kde zjistím tepelný příkon svého kotle?

Příkon kotle si jednoduše spočítáte sami, pokud vydělíte výkon kotle jeho účinností. Výkon kotle bývá uveden na výrobním štítku v kW. Pokud již výrobní štítek na kotli nemáte, informace o výkonu a účinnosti naleznete v návodu ke kotli.

Výrobce svého kotle neznám, již zanikl nebo je ze zahraničí a nemá v ČR zastoupení, na koho se můžu obrátit?

Pokud je Váš kotel konstrukčně podobný některému z prodávaných kotlů v ČR, může jeho kontrolu provést osoba proškolená společností s tímto podobným typem. Posouzení konstrukční shody provede osoba s platným osvědčením.

Typy pro přípravu topení na novou topnou sezonu

Konec léta je nejvhodnějším dobou pro údržbu. S dobře fungujícím a vyladěným topením můžete během zimy ušetřit nezanedbatelnou částku na energiích.

Zkontrolujte stav kotle

Ať již topíte plynem či tuhými palivy, před topnou sezonou byste měli pečlivě zkontrolovat kotel. Pozornost věnujte jak kotli samotnému, tak i odvodu spalin a případně bezchybné funkci příkladacího mechanismu. V případě plynových a nově i kotlů na tuhá paliva platí, že by měly projít revizní kontrolou.

Kotel na tuhá paliva musí projít první revizí již do konce roku 2016

Kontrolu provádí způsobilá osoba proškolená výrobcem spalovacího

stacionárního zdroje, který má udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě.

Kotel na tuhá paliva se zásobníkem

Po odstavení kotle po topné sezoně doporučujeme vyprázdnit zásobník. Výpary pak nebudou ohrožovat šnekový dopravník a ten nebude rezivět.

Pozor na komín!

Pokud topíte tuhými palivy, měli byste věnovat velkou pozornost nejen samotnému kotli, ale také stavu komínu. Zanesený komín totiž může být příčinou nebezpečného požáru, při němž se v komínovém systému vznítí nános tuhých zbytků spalin. Teplota ohně při požáru spalin v komíně může dosáhnout až 1200 °C a velmi často při této nehodě dochází ke zničení krovů a střechy domu. Řešením je dobrý technický stav celého komínového systému a pravidelná kontrola kvalifikovaným kominíkem. Ten zanesený komín také vyčistí a doporučí případné opravy.

Kontrolu si zaslouží také radiátory

Zatímco kotlům lidé obvykle věnují odpovídající péči, radiátory naopak často zanedbávají. Před začátkem topné sezóny je přitom ideální doba na jejich údržbu. Pečlivě je proto prohlédněte a ošetřete případná místa drobné koroze. Zkontrolujte také činnost ventilů a vadné kusy vyměňte. Těsně před začátkem topné sezóny všechny radiátory odvzdušněte. I radiátory mohou přispět k úsporám za topení. Na stěnu za nimi instalujte reflexní folii, která bude teplo lépe odrážet do místnosti, a pokud je to možné, zvažte jejich nátěr tmavou barvou. Poněkud radikálnější cesta k úsporám pak může být výměna starých radiátorů za nové, které pracují s nižší teplotou otopné vody.

(red)

MOŽNOST PRÁCE PŘÍMO V NYMBURCE
Významný dodavatel pro automobilový průmysl

OPERÁTOR VÝROBY

OPERÁTOR SKLADNÍK

VEDOUCÍ VÝROBNÍHO TÝMU

KONTROLOR VÝROBNÍ KVALITY

SKLADNÍK DISPONENT

MECHANIK ELEKTRO

SPECIALISTA LOGISTIKY

SPECIALISTA KVALITY

- ▲ hlavní pracovní poměr
- ▲ zajímavý pravidelný přívýdělek
- ▲ závodní stravování za 19,- Kč
- ▲ finanční odměny za pracovní jubilea
- ▲ příspěvek na dopravu
- ▲ příspěvek na školení
- ▲ 13. a 14. plat

VÍCE NA 733 612 510, www.magna.jobs.cz

Letně-podzimní zpravodajství ze ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice

Vážené čtenářky a vážení čtenáři Rožďalovicka, v minulém čísle jsem psal o odchodu několika členů pedagogického sboru a o potřebě získat nové učitele pro práci v naší škole. Byl to nelehký úkol, ale současně i nabídnutá příležitost k pozitivní změně. Pokud Vás zajímá můj názor na to, jestli se tato změna podařila, pak s veškerou odpovědností tvrdím, že ANO. Ale zásadní slovo je na zřizovateli, na Vás a nelze zapomenout i na Českou školní inspekci, při výčtu těch, kteří se k práci školy mají právo vyjadřovat. Pokud se o život školy alespoň částečně zajímáte, pak byste pozitivní změny měli pociťovat.

Již 28. června to měli možnost pociťt rodiče tenkrát budoucích žáků první třídy na schůzce s jejich třídní učitelkou paní Veronikou Krombholz. Výsledkem jednání, kromě jiného, byla domluva na následné schůzce ještě v průběhu hlavních prázdnin, která se za výrazné účasti rodičů konala 27. července. Tady se do komunikace s rodiči aktivně zapojila paní učitelka Jana Follerová. A ještě v průběhu hlavních prázdnin mnozí vnímali výrazné změny na webových stránkách školy, do kterých svoji invenci vložil pan učitel Rostislav Kotrč.

Pedagogický sbor základní školy má 21 člena, z toho 18 učitelů, dva vychovatele a jednoho asistenta pedagoga. Na přiložené fotografii to

jsou zleva Andrej Lamprecht, Martina Lamprechtová, Jiří Rejsek, Pavla Šimůnková, Petra Šimůnková, Markéta Drobečková, Marcela Sasková, Iveta Vacková, Veronika Krombholz, Rostislav Kotrč, Jana Follerová, Lenka Misarová, Tereza Kořánová, Michaela Končelová, Jan Molinger, Roman Kotlář mladší a Roman Kotlář starší. Na fotografii chybí Naděžda Hrnčířová, Jana Renčová, Ilona Sedláčková a Irena Švábenská. Je vhodné doplnit, že někteří učitelé budou také vykonávat práci asistenta pedagoga nebo vychovatele školního klubu. Bylo by neslušné zapomenout Vám představit nového učitele v mateřské škole, kterým je pan Lukáš Vaníček a pokud jsou mé informace správné, pak je prvním mužem, který na tomto postu v naší mateřské škole pracuje. V mateřské škole nastala změna na pozici vedoucí učitelky, do které od 1. srpna byla jmenována paní Radka Hofmanová.

Pro dostatečný časový prostor na prodiskutování našich představ a plánů do nového školního roku jsme se ve škole v průběhu července a srpna pravidelně scházeli každou středu odpoledne. Tuto možnost využili ti, co chtěli, nebo ti, co mohli. Navíc ještě před příchodem do školy na přípravný týden jsme odjeli na dvou denní pracovní-stmelovací akci do Kořenova. Potěšující je, že jsme se dokázali na zásadních úkolech shodnout a s výsledky naší prázdninové

práce se budete moci v průběhu školního roku seznamovat.

Nejvýraznější činností ve škole byla rekonstrukce střechy, která byla ukončena počátkem října. V pondělí 5. září začaly práce na akci „Rekonstrukce školního hřiště Rožďalovice – sprinterská rovinka a atletický ovál“ s předpokládaným termínem dokončení 31. října. Za přípravu i realizaci těchto akcí upřímně děkujeme zřizovateli školy – Městu Rožďalovice.

Školní rok jsme 1. září zahájili v novém stylu za přítomnosti poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky JUDr. Stanislava Grospiče, člena zastupitelstva Středočeského kraje Mgr. Zdeňka Milaty, předsedy Sdružení rodičů Rožďalovice pana Petra Buryana a přítomnosti šéfredaktorky Nymburského deníku paní Mileny Jínové.

Na závěr zmíním alespoň tři informace. Výuka s výjimkou čtvrtka končí nejpozději ve 13.30, aby byl vytvořen co největší časový prostor pro zájmovou činnost. Plánujeme zvýšení spolupráce učitele a asistenta pedagoga přímo ve třídě. Zaznamenali jsme zvýšení počtu dojíždějících žáků z nespádových obcí.

S přáním osobních (i pracovních) úspěchů za sebe i za zaměstnance

*Mgr. Roman Kotlář,
ředitel školy*

Učitelský sbor na začátku školního roku 2016/2017

Začátek školního roku v Mateřské škole Rožďalovice

Dříve než jsme v mateřské školce přivítali nové kamarády, sešli jsme se na informační schůzce s rodiči. Rodiče byli seznámeni s plánovanými akcemi v MŠ na školní rok 2016/2017 i s tím, co děti do školky potřebují. Zároveň jsme vyzvali rodiče, aby nám i oni řekli své potřeby, abychom na ně mohli reagovat.

Naším cílem je vytvoření takových podmínek, aby se v MŠ cítili bezpečně a jistě nejen děti, ale i jejich rodiče. Rádi bychom, aby zde panovala vzájemná důvěra, tolerance, ohleduplnost, zdvořilost, pomoc a podpora.

První zářijové dny probíhala hlavně adaptace nových dětí. Objevily se i slzičky, ale ty rychle vystřídala radost z nových kamarádů, hraček i společných aktivit.

Mateřská škola má nyní plně naplněnou kapacitu tj. 74 dětí (z toho je 16 dětí nových). Nejmladší děti navštěvují třídu „Myšek“ a jejich třídní

učitelkou je Radka Hofmanová. Ve třídě „Berušek“ působí paní učitelky Marcela Kořínková a Eva Koseková. Předškoláci „Sluníčka“ mají letos ve třídě nově pana učitele Lukáše Vaníčka se stávající paní učitelkou Lenkou Peckovou.

Přejeme všem dětem i jejich rodičům, aby školka byla místem radostného setkávání, poznávání a objevování.

*Radka Hofmanová, DiS.,
vedoucí učitelka MŠ*

První den v základní škole

Všichni žáci a učitelé se přivítali s novými prvňáčky

V loňském školním roce škola adoptovala kalouse ušatého v Záchraně stanici Huslík u Poděbrad. Dvě zachráněné sovy byly ve středu 5. října vypuštěny do volné přírody na Bučici

Ve stejný den se uskutečnil tradiční Běh od Bučického mlýna, kterého se zúčastnila necelá čtyřicítka běžců. Z nich na prvním místě doběhl Matěj Malý, žák 7. třídy

Výborných výsledků dosáhli naši dva zástupci v celostátním finále Odznaku všestrannosti olympijských vítězů, které se uskutečnilo ve dnech 10. a 11. září v Brně. Jakub Čapek se umístil na 21. místě a získal stříbrný odznak zdatnosti a Tereza Hojsáková vybojovala dokonce zlatý odznak a 16. místo. Blahopřejeme!

Jiří Hocelík: Usadit pultunový trám s milimetrovou přesností, to je přeci výzva!

Populární postavou se stal v průběhu prázdnin v Rožďalovicích jeřábník pan Jiří Hocelík. Obyvatele si získal nejen přátelským vystupováním, ale také zájmem o kulturu a historii našeho města. Díky němu se podařilo zachránit ně-

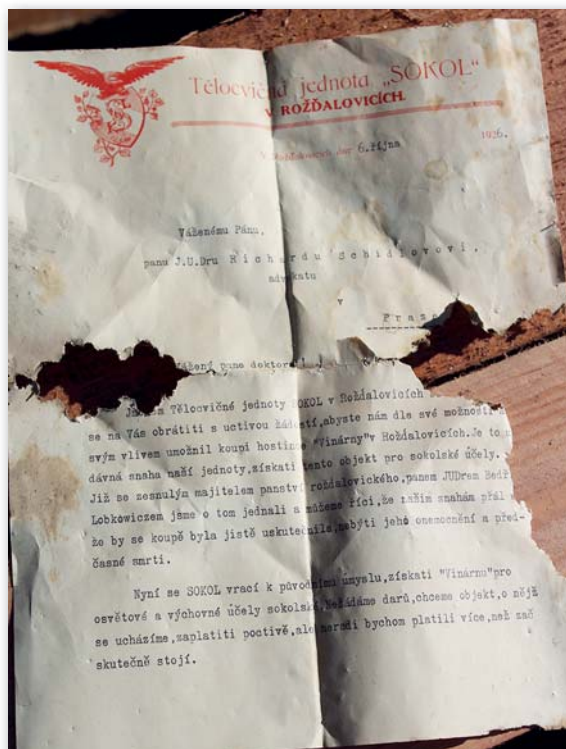
kolik cenných artefaktů z půdy školy. Byl to on, kdo vyhlásil a finančně zajistil výtvarnou soutěž pro děti, ve spolupráci s ním vznikaly fotografie z ptáčích perspektiv. Nakonec byl i iniciátorem vytvoření pouzdra s kresbami, dobovými dokumen-

ty a posledními čísly Rožďalovicka a „školáčka“. Hotové pouzdro pak bylo 25. července ukryto do nového krovu školní střechy. Pan Hocelík i nadále plánuje další spolupráci s naším městem.

Připravil Jiří Rejsek

Schránka s dokumenty a výkresy žáků

Žádost Sokola adresovaná advokátovi Schidlovovi, aby svým vlivem umožnil koupi panské vinárny

Podpis klempíře pana Šlemra v omítce komína z doby stavby školy

Část kolonie netopýra večerního

Dětské kresby, které byly vloženy do půdní schránky

Labuť velká (*Cygnus olor*)

Není mnoho takových ptáčích druhů, které by mezi lidmi doznaly podobné popularity jako právě labuť. Tohoto nápadného, čistě bílého ptáka zná snad opravdu každý.

K jeho popularitě zcela jistě přispěla nejen jeho velikost a nepřehlédnutelnost, jeho sněhově bílé nápadné zbarvení nebo pobývání v těsné blízkosti člověka. Ve vědomí lidí jsou totiž také romantické pověsti o věrnosti labutího páru po celý jeho život. Některé dokonce tvrdí, že v případě smrti jednoho partnera se ten druhý zabije pádem na vodní hladinu. Přestože to pravda není, neznamená to ale, že labuť není zajímavý pták.

Naopak pravdou je, že z ladnosti a elegance tohoto opeřence se v našich krajích neradujeme od nepaměti. Jakkoli je to k nevíře, labuť velká není původním druhem našich zeměpisných šířek. Její domovinou je jižní Evropa.

Pro svůj klidný, důstojný a nápadný vzhled působí labuť v ptačí říši plně aktivně, shonu a křiku až aristokratickým dojmem. I to byl

jistě důvod, proč již v první polovině 19. století mnozí šlechtici ve svých zámeckých parcích začali labutě chovat. Přes léto plnily skvěle úlohu živé dekorace na zámeckých jezírkách, přes zimu pak přebývaly v zateplených ubikacích.

Na mnoha šlechtických sídlech byla péče o labutě svěřena speciálně k tomu určenému sloužícímu. Protože chov labutí v zajetí není nijak složitý, začaly labutě v lidské péči i hnízdit. Hnízdo, velkou a nápadnou hromadu ze stonků rákosí a jiného rostlinného materiálu, si velmi často staví v blízkosti lidí.

Jedná se o velkého, až 12 kg těžkého ptáka s rozpětím křídel 235 cm, proto i inkubační doba vajec je dlouhá – 35 až 38 dní. O mláďata se starají oba rodiče, o čemž se můžeme přesvědčit na nejednom rybníce pozorováním labutích rodinek s mláďaty v šedivém prachovém peří.

Není bez zajímavosti, že mezi prvními místy v Čechách, kde začaly labutě tímto způsobem chovat, byly i zámecké parky v Jičíně a v Kopidlně. V průběhu let

se postupně dařilo některým v zajetí chovaným kusům uniknout do volné přírody a čas od času došlo k vyhnízdění ve volné přírodě. Teprve v druhé polovině 20. století došlo k výraznému rozšíření tohoto druhu tak, jak ho známe i dnes.

V Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky hnízdí okolo deseti párů labutě velké. Zároveň je tato oblast významným shromaždištěm nehnízdících jedinců. Labutě totiž pohlavně dospívají až ve čtyřech letech.

Kromě sněhobíle zbarvených labutí velkých měli pozorní pozorovatelé v Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky možnost pozorovat v lednu a únoru roku 2015 i labuť černou (*Cygnus atratus*). Vzhledem k tomu, že domovinou tohoto druhu je Austrálie, jednalo se zcela jistě o jedince uprchlého ze zajetí. U nás se ale celé tři měsíce cítil jak doma.

Vladimír Šoltys,
www.geo-icon.cz

Vzácný hřib dřevožijný nalezen na Rožďalovicku

Letošní léto našim hřibovitým houbám přálo (na rozdíl od dosavadního podzimu), a tak jsme začátkem srpna v rožďalovických lesích mohli najít více než čtyři desítky druhů. Nebyla mezi nimi žádná „novinka“, ale v některých případech byly zjištěny nové lokality. Např. hřib rudonachový a hřib Le Galové našla paní Monika Dobrevová na, pro nás do té doby, neznámých místech.

Stále se zatím naopak nepodařilo najít některé druhy, jejichž výskyt je zde pravděpodobný nebo alespoň možný. Patří mezi ně například hřib borový nebo hřib příživný, o kterém jsem psal již dříve (*Rožďalovicko* 4/2014), a některé další ohrožené druhy.

Poslední skupinou jsou druhy, jejichž výskyt zde lze skoro vyloučit, protože u nás nemají vhodné ekologické podmínky nebo jsou velmi vzácné a v Čechách jsou známy jen z několika míst.

Takovým druhem je i hřib dřevožijný (*Buchwaldoboletus lignicola*), který má za posledních padesát let zdokumentovanou čtyřicítku českých lokalit, z nichž ovšem řada časem zanikla.

Houba v naší oblasti dosud nebyla nalezena, snad proto, že roste většinou v pahorkatinách, nejčastěji v nadmořských výškách kolem 400–500 m n. m.

Velmi mě proto překvapilo pět menších exemplářů tohoto druhu,

jež jsem našel u paty vzrostlého smrku dne 17. srpna. V té době již houby v lesích decimovalo sucho a i nalezené plodnice byly suchem poznamenány. Přesto jsem při určování vůbec neváhal – jedná se o druh malého hříbka, jenž je těžko zaměnitelný.

Hřib má hnědooranžový klobouk s podehnutým okrajem, na povrchu plstnatý. Žluté rourky jsou sbíhavé na třen, který je válcovitý, dole často zahnutý. Dužnina v klobouku nad rourkami slabě modrá.

Od ostatních hřibovitých má odlišnou ekologii – jedná se totiž o druh saprotrofní, tedy rozkládající

cí zpravidla odumřelé dřevo. Často roste na stejných místech, kde se vyskytuje jiná houba – hnědák Schweinitzův (*Phaeolus schweinitzii*). Bylo tomu tak i v tomto případě, vlastně jsem si několika plodnic tohoto choroše všiml dříve než hříbu.

Je možné, že hřib dřevožijný napadá pouze stromy již rozkládané hnědákem, ale také se může jednat o parazita uvedeného choroše. Vztah mezi oběma druhy je stále předmětem nejen českého mykologického výzkumu.

Nález vzácné houby mě podnítil k intenzivnějšímu průzkumu lesa a o pár dní později, 22. srpna, jsem asi kilometr daleko od první lokality našel další tři exempláře. Opět rostly v těsné blízkosti vzrostlého smrku a kolem se vyskytovalo několik plodnic hnědáku Schweinitzova.

Obě lokality byly řádně zdokumentovány odborníky (nadmořská výška, GPS souřadnice, fotodokumentace, herbářové položky) a jsou dále sledovány.

Unikátní nález hříbu dřevožijného tak znovu potvrdil výjimečnost rožďalovické přírody.

Čím nás překvapí příště?

Jiří Rejsek

Jak jsme cestovali s Václavem Klausem do Rožďalovic

Pan Václav Staněk z Prahy-Žáblic byl častým účastníkem šachových turnajů pořádaných na škole v Rožďalovicích. Jezdil se svými dcerami, které v té době patřily ke špičce dívčího šachu v republice. Na našich turnajích nacházely své soupeřky, mimo jiné právě v našich talentovaných šachistkách. Nedávno se nám ozval se svými vzpomínkami na svoji „šachovou éru“, kde hrály právě Rožďalovice velmi významnou roli.

Už je tomu tak strašně dávno... Zjistil jsem poměrně záhy, že mám šachy sice moc rád, ale potvrdil jsem známou pravdu, že když někdo neumí dobře hrát, stane se trenérem. „Trénoval“ jsem o poledních klidech kluky na letním táboře, v šestnácti vedl kroužek na základní škole. A když mi moje dcera Janička lezla na klín a chtěla se mnou „analyzovat“, začal jsem ji v jejích třech letech doma šachy učit. A tehdy se to stalo! Dozvěděl jsem se, že se v Jičíně hraje turnaj holčiček „O prstýnky Rumcajsovy Manky“. A tak jsme jednoho dne společně vyrazili směrem k lesu Řáholci.

Ještě teď vidím ty oči plné údivu, když se ještě ani ne čtyřletá Janička (narozená 13. 9. 1969) hlásila

sama jako hráčka u paní Suchoradské do šachového turnaje pořádaného v pionýrském domě pod Čerovkou. Paní učitelka se zvedla a taktně poodešla k poradě se svým manželem Oldou, kterého jsem tenkrát viděl jako člověka i organizátora šachové akce prvně v životě.

A tak byla s jeho souhlasem naše Janička naložována do svého prvního velkého turnaje. Nedivil bych se, pokud by si tenkrát všichni mysleli, co že to přijelo z Prahy za ztřeštěného tatínka? O jedné z cen bylo rozhodnuto ještě před začátkem turnaje. A ani se nikdo nemusel holčiček a jejich rodičů ptát, kdy se přesně která narodila. Už si nepamatuji, jakého plyšáka Janička tehdy jako nejmladší účastnice „vyhrála“. Nejvíce mě však potěšil fakt, že v turnaji neskončila poslední! Během soutěže jsem sledoval „dění v úle“ a obdivoval Oldu, jak celou soutěž s přehledem řídil. A sám jsem se přitom učil a hodně se tenkrát naučil!

Zanedlouho jsem spoluzakládal podobný dívčí turnaj v Praze, „O kouzelné oříšky“, o kterém se pak každoročně všude možné psalo, a stal se všeobecně známým, stejně jako ten rožďalovický, který sem časem přešel z Jičína.

Olda, tak jako já, nebyl nijak

skvělým šachistou, ale – opět tak jako já – šachy miloval. Navíc si uvědomoval, jaký má šachová hra vliv na formování osobnosti a na rozvoj logiky u dětí. Svou organizační práci a dlouholetým vedením šachového kroužku v Kopidlně a Rožďalovicích udělal pro šach i pro mladé šachisty tolik, že to dosud nebylo tak docela někým oceněno. I proto mu odpouštím organizační chybu, která vedla k tomu, že jsem za několik let – tentokrát s dalšími svými dcerami, Zuzkou a Hankou – přicestoval na turnaj o „prstýnky“, až v neděli namísto v sobotu, neboť jsme se o změně data konání turnaje v Rožďalovicích nějak nedozvěděli. S omluvou pak do Prahy přišly poštou „prstýnky“, které holky „vyhrály“, jako útěcha za slzy, které tenkrát při bloudění mrtvými uličkami nedělních Rožďalovic uronily.

To už jsme jezdili do rožďalovické základky nejen za dívčími turnaji. Školu a město proslavil další obrovitý dětský turnaj – Turnaj Špuntů. Když jsme tam chtěli přijet včas, museli jsme brzo vstávat, neboť spojení z Prahy do Rožďalovic tenkrát nebylo právě ideální. Dvakrát jsme cestou přestupovali. Raritou bylo, že v naší výpravě „severního města“ (Prosek, Žáblice, Bohnice, s trojčlennou trenérskou trojicí – Sláva Pekárek, já, Milan Petras) jezdil osobáčkem i náš budoucí prezident, pan Václav Klaus, neboť jeho kluci hráli šachy, a to velmi dobře. A jen jejich pravidelné víkendové lyžovačky stály za tím, že jsou dnes pouze příznivci a organizátoři šachového života a herně to dotáhli jen na první výkonnostní třídu. Za dva tři roky už nás jezdilo tolik, že jsme si pro cestu na tento turnaj do Rožďalovic pronajímali celý autobus!

Olda mě poprosil, zda bych něco nepřidal o sobě a svých dcerách, které byly soupeřkami kopidlenských a rožďalovických šachistek a šachistů. Pokusím se mu vyhovět.

Janu (47 let) jsem trenérsky „přetáhl“. Získem titulu KM (kandidát mistra) Jana definitivně se šachem skončila. Bylo to ve chvíli,

Jana Staňková (uprostřed) na Prstýnkách v Rožďalovicích. Vlevo domácí soupeřka Marcela Ešnerová.

Zuzka hraje s Milošem Kopeckým – sekunduje vedle ní její sestra Jana

kdy byl oddělen termín konání soutěže dorostenců a dorostenek. Tehdy prohlásila, že to tam bez kluků bude děsná nuda. V současné době je Jana velmi úspěšnou podnikatelkou v Diamonds International Corporation. Její dcery už dávno nehlídám. Lence je 22 let a Kristýnce 20 let. Tahat figurkami jsem je sice naučil, ale šachy jim nic moc neříkaly a neříkají.

Zuzka (40 let) trénovala daleko intenzivněji a nebylo třeba žádného otcovského dozoru. Cílevědomě pracovala mraky hodin a brzy to dotáhla na ženskou mistryni. Pak ale přišla první láska, maturita, intenzivní útok na zvládnutí angličtiny. Když se pak na několik let odstěhovala do Slovinska, kde se živila především tancem, šel šach na vedlejší kolej a už na ní zůstal. Snad i proto, že jí limituje nemoc, na kte-

rou jsou doktoři krátkí. Její (a taky moje) Kačenka bude mít zakrátko šest roků a je ve všech směrech velmi šikovná a chytrá. A pochlubím se – už se začíná šachy učit.

Z nejmladší dcery Hanky (32 let) vždy tryskala energie a netrpělivost. Šachy, ty evidentně nebyly její oblíbenou zábavou, ač dokonce jednou reprezentovala! Když v sedmi letech přišla s tím, že bude hrát basket, vehnalo mě to úsměv do tváře. Vždyť bude mrňavá: Měří jen 170 cm. Ale lepší basket, než se bezcílně někde flákat, řekl jsem si. A ejhle!!! Hanka hrála Mistrovství Evropy do 16 let a bronzové medaile si přivezla z ME do 18 a do 20 let a svými výkony si několik let říkala o reprezentační dres. Dosud je v dresu Slávie Praha. V jedné ze sledovaných činností, asistencích (na koš), drží rekord nejen české ligy,

ale i ligy československé. Hanka zatóužila po synovi. Nikolasovi bylo sedm týdnů (!) a Hanka znovu na pár minut nastoupila v extralize!!! Niky se pomamíl. V šesti letech už taky válí basket.

V mém životě se za ty roky také hodně seběhlo. Po rozvodu jsem si nechal děti a veškeré osobní aktivity šly na dlouhý čas stranou. Zato jsem se naučil dobře vařit, uklízet i přišívát knoflíky. Holky vyrostly a já začal znovu „žít“. Tři roky jsem individuálně pracoval jako trenér s šachistkou Katkou Němcovou. Napsal jsem knihu plnou pravdivých příběhů, které jsou nabitý humorem: „Poslední prvotiny“.

V 60 letech jsem začal hrát stolní pinex a zpívat!!! Jak jinak, oboje s plnou vervou. Náhoda tomu chtěla, že jsem zakopl o Fine Gospel Time Zuzany Stírské. Se špičkovým pěveckým sdružením vystupuji jako zpěvák a komik každý měsíc v Semaforu a nejen v něm. Řada známých šachistů může podat příznivé reference, např. Jarda Hájek z Chrudimi, kterého jistě budete všichni dobře znát. Už na nás byl snad pětkrát! Šachy sice stále hrají, ale zdaleka jim nedávám tolik času, jako tomu bylo kdysi.

P. S. Budu rád, když se mi známí z Rožďalovic a okolí ozvou.

Zdraví Vašek Staněk

tel.: 721 872 984

e-mail: vasstanek@seznam.cz

Vzpomínáme

Chtěl bych Vám oznámit, že matka a otec již odpočívají v pokoji na hřbitově v Sušici. Jelikož jste k oběma měli někteří blízko, zasílám vzpomínkové foto místa, kde jsou uloženi.

Prosím občany Rožďalovic, věnujte na chvíli tichou vzpomínku mým rodičům.

Děkuji s pozdravem
syn Zdeněk a rodina Vyhnánková

Moje vzpomínky na školu a na Rožďalovice

V minulém čísle jsem vzpomínal situaci, v které jsem se ocitl po nástupu do funkce ředitele Lindnerovy základní školy v Rožďalovicích v září roku 1975. Popsal jsem stav na škole, kde se na začátku 70. let střídali tři ředitelé a já byl v pořadí již čtvrtým a nejmladším. A to i ve srovnání v rámci učitelského sboru, který jsem měl vést. Musel jsem se s touto skutečností nějak vyrovnat, a snažil jsem se proto pracovat v roli ředitele, ale zároveň i učitele příkladně a podle svých nejlepších představ a schopností.

Na rožďalovické škole jsem ve funkci ředitele školy působil téměř 15 let. Ve školní kronice by se jistě dalo zjistit, že tak dlouhé působení na zdejší škole v její historii nemá srovnání. Sám jsem si často říkal, čím se stalo, že mne vedení zdejší školy přinášelo většinou radost a uspokojení a čím jsem přispěl k tomu, že jsem v Rožďalovicích byl veřejností, místní samosprávou a samotnými učiteli i žáky tak dlouho na svém postu trpěn.

Samozřejmě že jsem z počátku s tak dlouhou perspektivou nepočítal. Stále jsem měl ještě v hlavě myšlenku, že se vrátím na školu do Kopidlna, kde jsem cítil hlubší zakořenění a já jsem měl o této škole a její práci dost přesné zprávy i představy o jejím dalším směřování. Nebyl jsem proto nijak rozptýlován nabídkami, které čas od času přicházely, abych šel pracovat třeba na odbor školství v roli inspektora, nebo přímo do vedení ONV. Všechny tyto nabídky jsem s díky odmítal a docela se bavil tím, když třeba v jednu chvíli mně přišly z obou stran. Jak z Nymburka, tak i mého předcházejícího působiště – z Jičína, s rozptylem jen několika dní.

Už jsem o tom psal v jednom z předchozích dílů vzpomínek, že jsem pochopil základní ideu úspěšného vedoucího pracovníka na takovém místě, jako byly tehdejší Rožďalovice. Že je třeba mít podporu v místě ze strany veřejnosti, vedení města a tehdy všude prioritního stranického dohledu.

Nevím, zda to bylo štěstí či náhoda, ale po čtyřech měsících působení

na rožďalovické škole jsem byl povolán do kanceláře předsedy MNV Josefa Šmelhause a byla mi učiněna překvapivá nabídka. Byl jsem představen několika stranickým představitelům okresu a po úvodu, kdy mne předseda Šmelhaus vychválil v roli nového ředitele školy, byla mi nabídnuta funkce předsedy místní stranické organizace.

Dosud ji vykonával Karel Meloun, zaměstnanec technických služeb města. Soudruhům z okresu se nelíbilo takové spojení, když tuto významnou funkci vykonával podřízený pracovník předsedy MNV, což prý mělo negativní vliv na autoritu strany v místě. Já jsem se tehdy jevil jako vhodný typ, který by mohl tuto situaci změnit. Nechal jsem si nějaký čas na rozmyšlenou, pohovořil si s několika lidmi, o kterých jsem věděl, že znají dobře místní situaci, a

věděl jsem, že mně dobře poradí. A když jsem navíc zjistil, že dosavadní předseda Meloun se funkce rád zbaví a že není proti ani jeho nadřízený předseda MNV Šmelhaus, funkci jsem přijal. Myslel jsem přitom v první řadě na svoji školu a její postavení v městě, která se přijetím této funkce dostane v jednáních na úrovni města do zcela nové a výhodnější pozice.

Ač to bylo pro mne rozhodnutí poměrně riskantní, záhy se ukázalo, že bylo správné. V jednáních s autoritativním předsedou Šmelhausem jsem se stal pro něj rovnocenným partnerem a on musel počítat s tím, že s ním nejsem tak docela na jedné lodi. Zároveň věděl, že v zájmu spolupráce a pro dobro rozvoje školy, kterou jsem vedl, jsem ochoten ke kompromisům a podpoře toho, co v městě konal. A to nejen jako ředitel

3. září 1977 – vzpomínková slavnost k 90. výročí smrti G. A. Lindnera s otevřením nové expozice rožďalovického rodáka v Pamětní síni města ve staré škole. Foto z prohlídky nové školy. Jako ředitel školy doprovázím tajemnici OV KSČ v Nymburce dr. Růženu Svobodovou, hlavního hosta dr. Hanzala z ministerstva školství, v pozadí bývalý ředitel školy Jaromír Sládek

školy, ale zároveň i jako nejvyšší komunistický funkcionář.

Tato naše pracovní spolupráce pak fungovala téměř bezchybně po celých 15 let mého pracovního působení v Rožďalovicích. Pokud jsme spolu měli nějaký spor, rozdílné názory na nějaké řešení, dokázali jsme se předem sejít a mezi čtyřma očima si vše vyříkat a shodnout se na východisku, které jsme pak společně prezentovali a prosadili na veřejnosti. Domnívám se, že to bylo situací ve městě ku prospěchu, že to podporovalo autoritu předsedy Šmelhause, ale i moji pozici ředitele místní školy.

Jen díky této své pozici se mi dařilo prosazovat záměry, které bylo třeba pro její rozvoj volit. Například podmínka, že pro povolení výstavby nějaké nové bytovky v místě, zde musel být rezervován jeden byt pro učitele, ale i pro místního lékaře. Tímto způsobem se vytvořila vůle získávat do Rožďalovic nové mladé učitele, takže s personálním obsazením školy nebyl žádný problém. Naopak, dokonce jsme určitý čas pomáhali dodávat učitele i školám v okolí, protože škola byla personálně obsazená a stabilizovaná.

Dařilo se získávat peníze nejen na údržbu budovy, ale také na nákup pomůcek a školních potřeb. Průběžně na škole probíhaly i větší opravy, byla prosazena přístavba školních šaten, rekonstrukce elektrického vedení, rozvodu vody a televizního okruhu do tříd. Začala přestavba školního hřiště. Škola získala jako vůbec prvá v okrese možnost zřídit si svoji školu v přírodě, převzetím zrušené malotřídky v Proseči pod Ještědem. Teprve po našem vzoru pak stejnou cestou šly i další školy v okrese – Městec Králové, Sadská a další.

Moje pozice předsedy Místního výboru KSČ mi pomáhala vidět podrobně do celého života města, protože místní stranický orgán pojednával pravidelně činnost společenstevních i zájmových organizací Národní fronty. Měl jsem tak možnost osobně poznat vedoucí pracovníky těchto organizací, které jsem se snažil přesvědčit, že by vedle svého zájmu měli podporovat i výchovu mladé generace v oblasti svého zájmu, nejlépe přímo na místní škole.

Spisovatelka Helena Šmahelová mezi rožďalovickými čtenáři

A tak jsme na škole, nebo za podpory školy dali vzniknout organizaci mladých rybářů, pomáhali jsme místním myslivcům při zimním odchytu zvěře, měli na škole přírodovědný kroužek, který vedli MUDr. Václav Lekeš a Václav Martínek. Jako ředitel školy jsem se snažil založit na ní nové tradice, současně však pokračovat v těch již dříve zavedených.

Byly to pravidelné výstavy našich předních výtvarníků, pořádané na chodbách a v přístavbě v prvním patře budovy, založené panem učitelem Josefem Vosečkem. Vedle řady šachových turnajů, které přiváděly do školy mladé šachisty z celé republiky, založil učitel Kamil Janiš dálkový pochod pro mládež i dospělé kolem Rožďalovic. Skvělá byla spolupráce s místní knihovnou vedenou nejdříve Miladou Hakenovou, později Světou Krumpholcovou, kde se konaly besedy s našimi spisovateli, jako byla Helena Šmahelová, Markéta Zinnerová, František Nepil, Miroslav Ivanov, Jiří Žáček a další.

Dá se říci, že se škola v té době stala místem, kde se rozvíjela nejrůznější zájmová činnost. Přitom stále působil a vynikal pěvecký sbor Drahomíry Říhové, ale hrálo se tu i divadelní představení, které s dětmi nacvičily učitelky prvního stupně školy, a děti s ním vystoupily s velkým úspěchem na veřejnosti.

Škola měla dobrou pozici i v rámci okresního i krajského školství. Už minule jsem vzpomínal vzorových

hodin, které škola organizovala pro učitele i ředitele nejen z Nymburska, ale i ze sousedních okresů. Učitelé se zapojili do tvorby Pedagogických čtení, v té době progresivní metody prezentace vlastních nápadů při výuce.

Na rožďalovické škole se jako na jedné z pěti škol v republice začaly učit šachy v rámci nepovinného předmětu sportovní hry. Škola podporovala své rodáky a slavné osobnosti Rožďalovic, zvláště nositele svého čestného názvu G. A. Lindnera. Na jeho počest se v roce 1977 uskutečnila slavnost, které se účastnili zástupci ministerstva školství v Praze, s hlavním projevem vystoupil Dr. Karel Angelis, přítomen byl i zástupce ředitele Pedagogického muzea a před zaplněným sálem Radnice vystoupila s kulturní vložkou herečka Národního divadla v Praze Jiřina Petrovická. Pro mne, mladého ředitele, byla velkým povzbuzením její slova při loučení, kdy dojatá přijetím a průběhem slavnosti hovořila o nezapomenutelném zážitku při účasti na této slavnosti.

Na konci příspěvku v minulém čísle Rožďalovicka jsem slíbil nějaké konkrétní události na škole. Byl by to ovšem nekonečný výčet, který by zabral místo jinému čtení v tomto čtvrtém časopise. Proto jen napíši, že za tím vším, co jsme tehdy organizovali, byla dlouhá a náročná práce desítek lidí. A to nejen ze školy, ale i z města, místních organizací, které kaž-

dou událost brali jako svoji příležitost ukázat nejen svoji práci, ale celé naše městečko v tom nejlepším světle. To se mi jevilo jako největší přínos naší angažovanosti veřejné i odborné, přímo na škole. Měl jsem v tom konání osobní motivaci – dát takovým akcím všechny síly a schopnosti, abychom ukázali možnosti naší školy i města. Měl jsem pocit, že moje snaha rezonuje s dalšími lidmi, kteří škole nabízeli spolupráci a pomoc. Zdálo se mi, že to činili většinou zcela nezištně a bez vedlejších úmyslů. Proto mne práce ředitele, ale i místního stranického funkcionáře činila potěšení. Nebral jsem ji jako ztrátu svého času, ač jsem ji dělal často o volných dnech a na úkor své vlastní rodiny. Myslel jsem si, že touto angažovaností naplňuji roli učitele ve smyslu nejlepších tradic této profese.

Oldřich Suchoradský

Z orientačního závodu Klubů dětských čtenářů na Bučici, organizovaného pro čtenáře z celého okresu Nymburk. Na fotografii kombinované družstvo knihovny z Mlýnce

Z minulosti Rožďalovic

Kdo jsou boromejky a jak přišly do Rožďalovic

Ve francouzském městě Nancy žil mladý advokát Josef Chauvenel, který pomáhal lidem chudým a zbídačeným, kterých po třicetileté válce bylo ve Francii velmi mnoho. Viděl dospělé i děti nakažené morem a umírající bez pomoci na ulicích města. Stal se „advokátem“ těchto chudých a sám v 31 letech této nemoci podlehl.

Na smrtelném lůžku požádal svého otce Emmanuela, aby zakoupil dům, kde by o tyto lidi bylo postaráno, alespoň na sklonku jejich života. Otec mladého francouzského advokáta Josefa, vyplnil přání umírajícího syna založením „Domu milosrdenství“ 18. června 1652 v Nancy.

Prvních pět sester přijalo milosrdnou lásku k bližnímu za své poslání. Podle činnosti sester je lidé začali nazývat milosrdnými. Průčelí a dvůr „Domu milosrdenství“ zdobily sochy sv. Karla Boromejského, a proto se jim začalo říkat Milosrdné sestry od svatého Karla Boromejského. Dne 21. května 1663 dochází k církevnímu schválení od toulského biskupa a společnost přijímá konečný název „**Kongregace**

Milosrdných sester sv. Karla Boromejského“.

V roce 1834 vstoupily v Nancy do noviciátu i dvě české dívky a o rok později je následovaly další dvě. Na prosbu Aloise Klára, zakladatele

ústavu slepých v Praze se dne 28. září 1837 spolu s francouzskou sestrou Marií Terezií Helvigovou vrátily do Čech a začaly svou činnost v ústavu slepých Na Klárově.

S.M. Eufémie Niemetzová

Z kroniky města Rožďalovic –

„Kněžna Sydonie z Lobkovic koupila panství rožďalovické roku 1815 za 166 000 zlatých a odkázala je při své smrti 26. 3. 1837 nejmladší své dceři kněžně Heleně z Lobkovic. Marie Helena kněžna z Lobkovic narodila se roku 1805 v Praze, a jsouc již v mladém svém věku vždy bohabojná a dobrotivá, osvědčila se co taková též po nastoupení vlády zděděných statků, podporující co nejhorlivěji kostely, kláštery a školy, sirotky a vdovy, churavé a nemocné, jakož i neméně chudé a nuzné. Oblíbivši sobě zámek v Rožďalovicích za stále své obydli usilovala především o to, aby kostel Rožďalovický, který byl stále nedostavěný, byl náležitě opraven a důstojně obnoven. V měsíci srpnu 1854 zakoupila Její Osvícenost kněžna Helena z Lobkovic od pana Václava Lindnera, sládka Rožďalovického pivovaru, dům pod číslem 33 za 12 000 zlatých a uspořádavši jej na způsob stave-

ní klášterního, přenechala ho konventu milosrdných sester z řádu sv. Karla Boromea.“

Oddanost Bohu a milosrdenství spojovaly boromejky s rodem Lobkoviců, zejména pak s kněžnou Helenou a jejím bratrem Františkem. Sama kněžna Helena chtěla vstoupit mezi boromejky, ale její chatrný zdravotní stav jí v tom bránil.

Když už ona sama nemohla aktivně mezi sestrami boromejkami prokázat svoje milosrdenství, rozhodla se kněžna Helena zřídit v Rožďalovicích nemocnici a požádat Velebnou matku S. M. Eufémii Niemetzovou, zda by zdejší nemocnici nemohly zřídit a nadále spravovat Milosrdné sestry svatého Karla Boromejského. Matka Eufémie vyhověla přání kněžny Heleny a poslala do Rožďalovic čtyři sestry boromejky.

Zápisky rožďalovické komunity z archivu boromejek – „*Jak se z toho těšila tato šlechtická duše, že bude mít sestry ve svých milých Rožďalovicích, vysvitá z dopisu, který zaslala Matce Eufémii těsně před příchodem sester. Podáváme jej doslovně:*

*Velectihodná Matko!
Nemohu pominout příležitosti, abych naznačila několika slovy, jak velice se těším z toho, že Vaše milé duchovní sestry u mě přivítám. Necht' Pán Bůh žehná jejich skutkům, které konají k jeho cti a chvále a pro spásu všech.*

Doufám, že milé sestry nebudou mít příčiny, aby byly s přijetím nespokojeny. Nemyslím tak pro ně samé, neboť ony hledají kříže, ale myslím na Toho, jemuž se jako služebnice a nevěsty zasvětily. Po kříži se jim jistě nezašteskne, neboť ten se jim nevyhne. Jsem

toho náhledu, abych ne já, nýbrž sestry přijaly lékaře a i v přijímání nemocných dám jim úplnou volnost.

Doporučím se do modliteb Matky Terezie a všech milých sester a zůstávám Vaše v Kristu oddaná služebnice

*Helena Lobkovicová
Rožďalovice 15. října 1854*

Čtyři sestry přijely do Rožďalovic 17. října 1854 k večeru knížecím kočárem. Kněžna je přivítala a ubytovala je v domě zakoupeném pro zřízení nemocnice. Sestry převzaly dne 18. října správu a zařídily nemocnici pro 12 nemocných. Byly zde ošetřovány, dle přání zakladatelky, nemocní oběho pohlaví úplně bezplatně.

Dne 26. října byla tato klášterní nemocnice za přítomnosti kněžny Heleny z Lobkovic, jejího bratra, knížete Františka Jiřího z Lobkovic, a množství lidu tehdejších důstojným panem děkanem Františkem Šorejsem slavnostně vysvěcena. Pak začalo hned přijímání nemocných. Kolik dobra prokázala kněžna tímto činem Rožďalovicům a okolí. Kolik chudáků by bídne zahynulo, nebyti této nemocnice.“

Spolupráce kněžny Heleny a jejího Bratra Františka s komunitou Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Rožďalovicích přinášela zmírnění strádání těch nejchudších, nemocných, vdov a sirotek. Péče, kterou boromejky poskytovaly potřebným, nebyla pouze materiální, ale byla to také péče o jejich život duchovní.

O činnosti rožďalovické komunity boromejek v dalších letech zase příště.

Zpracoval Rudolf Valeš

Rožďalovické muzeum

Vsouvislosti s probíhající rekonstrukcí střechy staré školy a s plánovanými úpravami vnitřních prostor stojí za zmínku připomenout osudy místního muzea, od jehož založení uplynulo v létě 65 let a jehož původní zaměření co do skladby vystavovaných předmětů bylo po několika úspěšných letech odsouzeno k zapomnění.

Z podnětu Josefa Horáka, řídícího učitele ve výslužbě a toho času městského kronikáře a archiváře, bylo v srpnu 1951 založeno městské muzeum, pro něž byla prozatímně vyhrazena jedna místnost ve staré škole. Společně s ním se na přípravách a instalaci sbírek podíleli Josef Studnička a studenti František Paleček a Josef Dráb. Sám Josef Horák daroval muzeu řadu cenných exponátů, které se mu v průběhu let podařilo získat. Ty se také staly základem celé sbírky. Šlo především o staré knihy, sklo, porcelán, předměty denního života, historický rychtářský stůl, starý hudební nástroj fisharmoniku, měšťanské kro-

je aj. Za nejvýznamnější památky považoval Josef Horák především dvě veliké mapy rožďalovického katastru z let 1802 a 1803, pořízené inženýrem Janouškem, který působil na panství barona Jakuba Wimmra. Na těchto mapách byla zanesena jména majitelů pozemků, jejich výměra a katastrální čísla. Mezi další cenné archiválie patřily také valdštejské dekrety udělené městským cechům, důchodenské knihy před rokem 1848, jednací knihy „požitečných“ měšťanů z 80. let 19. století a v neposlední řadě i *Zlatá kniha rožďalovické školy* z roku 1831 „s každoročními originálními ilustracemi“.¹

Slavnostní otevření muzea proběhlo 9. září a během krátké doby se začalo těšit nebyvalému zájmu veřejnosti. S Josefem Horákem navázal později hlubší spolupráci další místní patriot František Karásek, bývalý ředitel Zemské banky, který žil sice trvale v Praze, ale v Rožďalovicích vlastnil dům (čp. 249), který mu sloužil jako letní byt. Společně se jim podařilo nashromáždit řadu knižních, časopiseckých a obrazových památek o zdejších rodácích, kteří byli již v té době téměř zapomenuti.

Cechovní památky umístěné na děkanství

Rada MNV později zaslala Františku Karáskovi děkovný dopis, jehož styl jasně poukazuje k autorství Josefa Horáka, který je pod ním coby správce muzea společně s předsedou MNV Otakarem Ovsíkem také podepsán: „Rada MNV v Rožďalovicích děkuje Vám srdečně za Vaši neobyčejnou přízeň, kterou věnujete od zřízení našeho musea jeho vzrůstu a rozkvětu. Sám rožďalovický rodák daroval jste velké množství památek po významných rodácích, dával fotografovati vše, čeho jsme nemohli získati, opisoval jste každou zmínku, jež souvisí s minulostí našeho města, takže [jste] se stal největším přispívatelem a dárce našeho musea. Přejeme Vám i Vaši vážené rodině hodně zdraví a žádáme, abyste nám svou přízeň zachoval i pro budoucnost.“²

Po osmi letech bylo na „doporučení“ ONV s koncem roku 1959 městské muzeum uzavřeno. Vadilo především samotné zaměření expozice – převážná část exponátů připomínala dobu a realie Rakousko-Uherska, popřípadě první republiky. Dochované památky na cechy a později na živnostenská sdružení, které stávaly na odívání zaslých časů, nezapadaly do ideového rámce etablovaného se socialistické společnosti – obzvláště nyní, kdy se komunistickému režimu podařilo zlikvidovat řemeslníky a živnostníky jako společenskou třídu. Oficiální stanovisko ONV doslova hovořilo o tom, že „v žádném případě nevyhovuje dosavadní muzeum požadav-

kům, které jsou kladeny na muzea jako na osvětová zařízení národních výborů“. Za nevhodné bylo také shledáno samotné umístění muzea, které bylo v lednu 1954 přemístěno z bývalé obecní školy na děkanství, a také jeho uspořádání, jež mělo ráz depozi-táře, neboť množství předmětů se do daných prostor zkrátka nevešlo.³

Při této příležitosti se stávající správce muzea Josef Horák obrátil na radu MNV dopisem, v němž shrnul dosavadní historii městského muzea a nabízel radě, že se bude „i v době muzejního klidu starati o jeho rozšíření“, ač si byl vědom, že „nemůže v blízké budoucnosti dojíti k přestěhování a reinstalaci musea“. Během osmi let navštívilo muzeum „přes 1000 domácích i cizích hostů“, o bohatosti jeho sbírek a zasvěcených výkladech muzejního správce svědčí i časté stesky návštěvníků, kteří údajně prohlašovali: „To bychom tu musili být celý den, abychom všechno prohlédli a vyslechli.“⁴ Nebylo to ale nic platné, na rozhodnutí uzavřít muzeum tato slova chválily už nemohla nic změnit.

V roce 1965 převzalo sbírky doposud uložené na děkanství Oblastní muzeum v Poděbradech, které v roce 1969 instalovalo v budově bývalé obecní školy zcela novou expozici věnovanou životu a dílu proslulého renesančního tiskaře, nakladatele a zároveň zdejšího nejslavnějšího rodáka Jiřího Melantricha z Aventina.

V roce 1977 pak došlo k rozšíření expozice o další významné osobnosti

našeho města, a vznikla tak Pamětní síň rodáků a přátel Rožďalovic, o jejíž zřízení usilovali už v 50. letech Josef Horák a František Karásek a která materiálově těžila právě z jejich mnohaleté sběratelské práce, stejně jako tomu bylo v případě Jiřího Melantricha. (Bohužel, melantrišské expozice, na jejíchž přípravách se Josef Horák ještě osobně podílel, se už nedočkal, zemřel 10. června 1968 ve věku 84 let.)

Slavnostní otevření síně se uskutečnilo 3. září 1977 a bylo zahájeno výstavou nazvanou Gustav Adolf Lindner, rožďalovický rodák a první profesor pedagogiky na české univerzitě. Od jeho úmrtí v té době uplynulo 90 let, svá výročí slavily i obě školy (1847, 1897). Odborné provedení expozice bylo dílem pracovníků Pedagogického muzea J. A. Komenského v Praze.

Na zřízení pamětní síně se velkou měrou podílel také dlouholetý učitel zdejší školy František Hazdra,

který zde od počátku 80. let už coby důchodce, kdy pamětní síň převzalo do své správy Oblastní muzeum v Poděbradech, až do své náhlé smrti v prosinci 1984 provázal. Poté byl průvodcovstvím pověřen tehdejší kronikář a bývalý učitel Jaromír Sládek. Jeho zástupkyní se stala knihovnice Svatava Krumpholcová, která zájemce o místní historii provázela v pamětní síni od počátku 90. let.

Do poloviny 80. let navštívilo síň kolem 2000 lidí. V roce 1987 zde bylo připomenuto 100. výročí úmrtí G. A. Lindnera a během tohoto roku měla pamětní síň také největší návštěvnost – do jejích prostor zavítalo na 450 lidí. Přibyl do ní také jeden důležitý místní artefakt: plastika Krista z kapličky na křižovatce Boleslavské a Tyršovy ulice, kterou zrestaurovala Umělecko-průmyslová škola v Praze. Na svém původním místě byla ohrožována povětrnostními vlivy, a nebyla navíc nijak zajištěna proti případné krádeži. Jednalo se o historicky a umělecky

cenné dílo z roku 1719, které podle názorů restaurátorů pocházelo pravděpodobně z Brokoffovy školy.

Neblahý stav budovy již léta volal po celkové rekonstrukci. Město se v předcházejících letech opakovaně snažilo získat prostředky na opravu z několika dotačních titulů, avšak nebylo úspěšné. Letos se podařilo z dotace přispět na opravu střechy a svázání rozestupujícího se zdiva, nicméně zhruba tři čtvrtiny těchto nákladů budou kryty z městského rozpočtu. V rámci těchto úprav budou opraveny rovněž stropy v druhém patře, v příštím roce by měla proběhnout důkladnější rekonstrukce vnitřních prostor, popřípadě i oken a fasády.

Město i nadále počítá s využitím horního patra budovy k muzejním a archivním účelům, své místo by zde měla zaujmout modernizovaná původní expozice, nově rozšířena o další zajímavá témata a okamžiky z historie našeho města.

František Hazdra s Dominikem Ledvinkou, pracovníkem Pedagogického muzea J. A. Komenského, při slavnostním otevření Pamětní síně 3. září 1977 u příležitosti zahájení výstavy věnované Gustavu Adolfu Lindnerovi

¹ Srov. k tomu dopis Josefa Horáka ze dne 5. listopadu 1959 zasláný Radě MNV v Rožďalovicích, jímž reagoval na uzavření muzea k 1. lednu 1960. Archiv MěÚ Rožďalovice.

² Kopie dopisu Rady MNV v Rožďalovicích z 10. prosince 1957 zasláná Františku Karáskovi. Archiv MěÚ Rožďalovice.

³ Zápis ze schůze Rady MNV v Rožďalovicích ze dne 23. října 1959. Státní okresní archiv Jičín, fond ONV Jičín, *Zápisy ze schůzí rad a plén MNV Rožďalovice 1955–1959*, neuspořádáno.

⁴ Dopis Josefa Horáka ze dne 5. listopadu 1959 zasláný Radě MNV v Rožďalovicích. Archiv MěÚ Rožďalovice.

Prameny:

Kronika města Rožďalovic 1945–1978
Archiv MěÚ Rožďalovice
Státní okresní archiv Jičín, fond ONV Jičín, *Zápisy ze schůzí rad a plén MNV Rožďalovice 1955–1959*

Viktor Dobrev

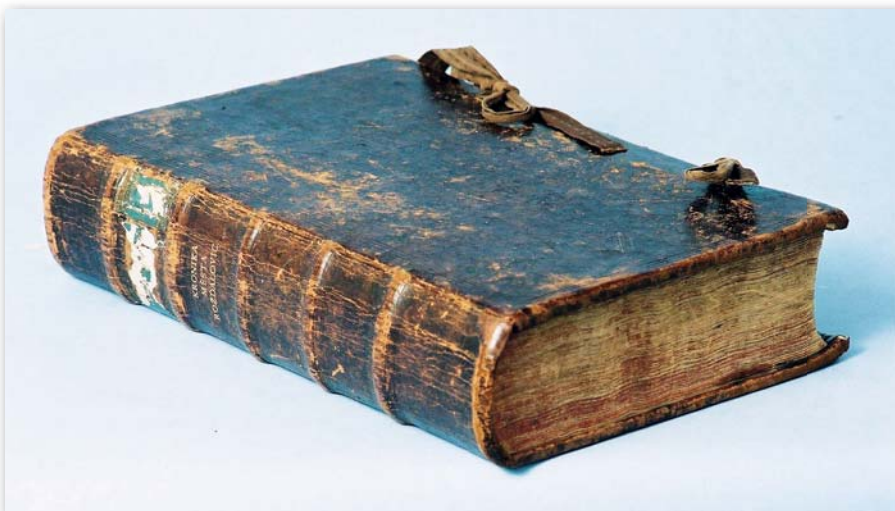
Prusko-rakouská válka v Rožďalovicích

V letošním roce jsme si připomněli 150 let od tzv. prusko-rakouské války, která byla vedena v roce 1866 mezi Pruským královstvím, Italským královstvím a jejich spojenci na straně jedné a Rakouským císařstvím a jeho spojenci na straně druhé o převahu v Německém spolku. Z hodin dějepisu si všichni vzpomínáme na známou bitvu u Sadové (též u Chlumu či Hradce Králové), v našem okolí se ale bojovalo i na jiných místech, například u Jičina či Mnichova Hradiště. Konečné vítězství Pruska nad Rakouským císařstvím vedlo ke vzniku Rakousko-Uherska a pruské hegemonii v Severoněmeckém spolku, což byl krok vedoucí ke sjednocení Německa. Nejtragičtější výsledek této války však skrývala vzdálená budoucnost, kdy se vedl tvrdý boj o rozdělení mocenského vlivu, který iniciovalo právě se rodící sjednocené Německo. Boj, který přivedl Německo na cestu k 1. světové válce. Doba prusko-rakouské války je zachycena i v rožďalovické kronice...

V Rožďalovicích objevila se první zmínka nastávajícího mezi Rakouskem a Pruskem nepřátelství dne 26. května, kterého dne jedno oddělení c. k. dragonu Windischgrätzových na pochodu svým ku českým hranicím městem se ubíralo.

Truchlivá doba nastala však zde teprve ku konci měsíce června. Dne 24. t. m. ubytoval se totiž královský saský první polní lazaret, pozůstávající z 28 důstojníků a lékařů a ze 75 mužů s 21 povozy a 78 koňmi v Rožďalovicích, druhého dne na to táhlo královské saské vozatajstvo se 164 vozy nábojem naplněnými skrze Rožďalovice k Libáni. V dnech pak následujících ohlašovalo čas od času temné hučení dělové střelby, že boj již na více místech sveden byl. Že však nepřítel vítězně pokračuje, dosvědčil dne 28. června zpáteční pochod saského vozatajstva, který téhož dne opět Rožďalovicemi však zpět ku Královému Hradci se ubíralo.

Dne 28. června přibýlo do Rožďalovic též mnoho obyvatelů z okolí turnovského a mnichovohradištěského, jichž počet dne 29. června jinými občany od Sobotky, Bousova a Libáně rozmnožen byl. Ano, i mnoho vozů naplněné prádlem a nábytkem a stáda dobytka utíkalo téhož dne Rožďalovicemi dále do krajin, vojska bojovného ještě prostých. Dne 29. června před po-

lednem nastoupil i lazaret saský zpáteční pochod přes Kněžice ku Hradci, vyžádav ještě v Rožďalovicích 122 bochníků chleba, 45 liber 25 lotů rejže, 122 liber masa, 5 liber 25 lotů cukru, 7 liber 20 lotů soli, 29,5 měřic ovsu a 775 liber sena.

Naproti tomu přibýlo odpoledne do Rožďalovic c. k. rakouské vozatajstvo pozůstávající z 138 mužů s 54 vozy a 224 koňmi, které 33 polních myslivců co stráž doprovázelo. Hladové a zemdlelé tyto vojínové rozebrali si občané rožďalovičtí sami do domů, hledíce všemožně jich občerstviti. Těměř zároveň s c. k. vozatajstvem přibýli sem i c. k. četníci z vukolních měst a c. k. úředníci z Libáně.

Dne 30. června o půldruhé hodině ranní rozlehla se konečně děsná zpráva městem, že Prusáci se blíží. A skutečně přicválali v tu hodinu dva prusí husaři (baron Leo se štábním trubčem) do Rožďalovic, za parlamentáře se vydávající, jež ale rakouští myslivci, jenž právě s vozatajstvem k odchodu se chystali, do zajetí vzali. Nyní teprve zmocnil se i obyvatelů rožďalovických nemalý úžas. Kdo jen mohl, hleděl vše vzácnější uschovati, načež větší část město opustila. Ti pak, kteří doma zůstali, očekávali ve velikém napětí věci, jenž přijíti měly. Však teprve 30. června odpoledne objevili se červení husaři a 48. pěší pluk od polabské armády pruské na pochodu svým ku Královému Hradci u dvora hasinského a jeden každý očekával již s úzkostí, kdy vojsko to, o němž předcházela pověst, že mladý lid odvádí a vše bere, do města vtrhne.

Bohu ale díky! Po krátkém odpočinku dali se tito vojínové prusí v další pochod ku Křešicům, kdežto táborem se položili. Z ležení u Křešic odvážili se dne 1. července o sedmé hodině ranní jeden a o desáté pak hodině dva vojínové od pěchoty s Jindřichem Rambou, který se k nim co markytán přidal, do Rožďalovic, tabák, chléb, pivo a jiné potrawy žádaje. S ochotou sehnali občané 26 bochníků chleba, knížecí hospodářské ředitelství poukázalo 9 věder piva a vědro kořalky a tabáčník Hynek Šorm opatřil tabák a doutníky, načež vše dopraveno do tábora u Křešic panem Františkem Zoubkem a Františkem Němečkem.

Sotvaže však Prusáci jen poněkud se občerstvili, došel jich rozkaz k dalšímu pochodu a toliko markytáni prusí nepokojovali téhož ještě dne obchodníky rožďalovické. Po odchodu vojska nepřátelského nastal opět klidnější život v Rožďalovicích. Uprchlí občané vraceli se poznenáhla do svého domova, načež město pouze několika rekvizicemi ještě obtěžováno bylo. Jmenovitě rekvírováno v Rožďalovicích dne 6. července od 8 husarů pruských: 15 měřic ovsu, vědro kořalky, tabák a doutníky. Dne 8. července rekvírovalo 15 husarů pruských v Rožďalovicích 12 měřic ovsu a 3 vědra piva, v Bučici 14 mír ovsu a ve dvoře pojedském 13 mír ovsu. Dne 10. července projelo Rožďalovicemi 6 husarů, kteří v Nových Zámkách 15 měřic ovsu a v Rožďalovicích půl vědra kořalky rekvírovali a dne 12. července 16 husarů, kteří v Rožďalovicích půl vědra kořalky, ve Mcelích 28 měřic ovsu, v Ronově ka-

menné uhlí a ve Křinci 30 měric ovsu rozebrali.

Mezitím navštívilo i několik rakouských vojáků Rožďalovice, ale však ve stavu politování nejhodnějším. Tak například zabloudili dne 30. června dva vojínové od pluku krále hanoverského, kteří v bitvě u Mnichova Hradiště ranění a od pluku svého odtržení byli do okolí rožďalovického, a oba našli útočiště a šetření v klášteře milosrdných sester.

Dne 3. července přibyli 4 vojínové do Rožďalovic, kteří v bitvě u Jičína od pluku svého odtržení byli a napotom skrze vojska Pruska mezi Jičínem a Rožďalovicemi tehdejší rozpoloženými, všelikými úklyky se ploužíce konečně do Rožďalovic se dostali, odkud se po krátkém odpočinku a občerstvení za plukem svým se odebrali, i z těchto vojáků byli dva poranění.

Dne 4. července přihlásili se však dva těžce ranění myslivci do nemocnice milosrdných sester v Rožďalovicích, kdež rány jejich dle možnosti ošetřeny byly.

Napotom nebyli rožďalovičtí po delší čas znepokojováni, tím více utrpěli však při zpátečním pochodu vojska pruského po ukončené válce. Dne 15. srpna přirazili totiž do Rožďalovic: a) štáb první brigády šestého pluku pomoranského čítající 11 důstojníků s 22 koňmi; b) první eskadrona pátého pomoranského pluku hulánského pozůstávající ze 79 mužů s 80 koňmi; c) polní lazaret od čtvrté divize dru-

hého armádního sboru pozůstávající z 12 důstojníků a lékařů a ze 130 mužů s 18 povozy a 74 koňmi; d) pátá a šestá setnina šestého pěšího pomoranského pluku (N.49) čítající 13 důstojníků a 390 mužů se 6 vozy a 49 koňmi; e) čtvrtá eskadrona druhého pluku kyrysnického pozůstávající ze 140 mužů se 141 koňmi, k nimž dne 21. srpna 11 mužů s 22 koňmi přibýlo.

Z těchto odtáhli sice již dne 16. srpna huláni, polní lazaret a brigádní štáb k Mnichovu Hradišti, pěší vojsko a kyrysníci pozdrželi se však až do 30. srpna, byvše dílem v Rožďalovicích a v Zámostí (532 mužů se 168 koňmi) a v Bučici (10 mužů s 19 koňmi) ubytování a chovali se k obyvatelstvu dosti slušně. Ačkoliv však vše ku stravování potřebné z vojenských svých zásob dostávali, obtěžovali proto pro všechno obyvatelstvo zdejší častými požadavky přípřežními. Dne 30. srpna opustili konečně Rožďalovice zanechavše zde toliko tři nemocné k dalšímu ošetřování, kteří jich teprve dne 20. září následovali.

Bylť však již největší čas, by vojsko to krajinu naši opustilo, neb nastala zatím silná cholera, která dne 18. srpna v Zámostí vypukla a napotom po malých přestávkách v Žitovlicích, Rožďalovicích, Staré Hasině, v Podolí a v Košíku tak silně řádila, že v celku 120 osob na nemoc tu se rozsemohlo, z nichž 58 za obět padlo.

Po prohrané válce, která přinesla obyvatelstvu českých zemí řadu útrap, zasa-

dila největší zklamání české společnosti rakouská státní politika, která ponechala hlavní tíži odstranění válečných škod na obyvatelstvu samotném. I rožďalovičtí občané žádali náhrady za způsobené škody. V kronice se dočítáme, že... za ubytování královského saského vojska, jakož i za rekvizice dne 25. června od něj vyžádané, zaslána dne 14. září 1866 celá likvidovaná náhrada v obnášce 204 tolarů a 28 grošů saských.

Za škody učiněné vojskem pruským nahrazeno od vlády pruské dne 25. října 1866 32 tolarů pruských, a sice za léčení a ošetření zanechaných zde třech nemocných od 1. do 26. září. Od vlády pak rakouské dne 19. dubna 1867 dostalo se 38 zlatých za stravování vojska pruského v čase příměří a dne 18. května 1867 140 zlatých za rekvizice od 1. července do 12. července vojsku pruskému.

Od pátého polního lazaretu saského byl dne 25. září 1866 zaslán přípis na úřad purkmistrovský, kde laskavá ochotnost purkmistra tehdejšího pana Františka Zoubka a chvalitebné chování občanů rožďalovických ve válečné této době došlo jest zasloužilého uznání. Zvláštního pak vyznamenání dostalo se však purkmistru Františku Zoubkovi pochvalným dekretem Jeho Veličenstva, který mu dne 30. června 1867 c. k. okresním přednostou Františkem Skoumalem u přítomnosti obecního výboru doručen byl.

Připravila Marcela Ešnerová

Georg Bleibtreu: Bitva u Hradce Králové, zdroj: Wikipedia

Koncepce podpory zajíce polního, plán opatření a způsob vypouštění v roce 2016 v honitbě Košík

V českých zemích, podobně jako v ostatních částech Evropy došlo v průběhu druhé poloviny 20. století vlivem strukturních změn v krajině způsobených intenzifikací zemědělské výroby k radikálnímu poklesu početnosti drobné zvěře vázané na agroceenózy (zajíc polní (*Lepus europaeus*), bažant obecný (*Phasianus colchicus*), koroptev polní (*Perdix perdix*) aj.).

Analogický trend nastal v honitbě Košík, která je dlouhodobě myslivecky obhospodařována Mysliveckým spolkem Hájek Košík. Například z § 3, § 8 a § 11 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že uživatel honitby by měl činit kroky, které zajistí trvale udržitelnou a reprodukce schopnou populaci v honitbě chovaných druhů.

Zajíc polní náleží dle § 3 odst. 2 zákona o myslivosti mezi druhy, pro které jsou v honitbě stanovené minimální (MSZ) a normované stavy zvěře (NSZ). Uživatel honitby je tedy povinen zajistit trvalý výskyt druhu a udržovat jeho početnost mezi MSZ a NSZ.

MS Hájek se pokouší už několik let dělat v mysliveckém managementu dlouhodobé koncepční kroky, jejichž cílem bylo do budoucna stabilizovat početnost zajíce polního v honitbě, popřípadě zvýšit jeho stavy. Snahy MS Hájek se v rámci svých možností zaměřily na níže uvedené okruhy.

Lov zajíce polního

S ohledem na snahy MS Hájek o obnovu a zvýšení populace není zajíc polní v honitbě dlouhodobě lovecky obhospodařován.

Biotop

MS Hájek se snaží o zlepšení životních podmínek v honitbě v podobě zakládání mysliveckých políček pro zvěř. Cílem je zvýšit potravní nabídku, popřípadě kryt i po sklizni okolních plodin. V posledních několika letech pravidelně obhospodařujeme několik políček pro zvěř. Dále se snažíme jednat s místními země-

dělci o zanechání různých pásů plodin do příští vegetace a rozdělování osevních ploch na co nejmenší s ohledem na různorodost plodin. V minulých letech jsme vysázely několik remízků, které dnes tvoří nový kryt pro zvěř.

Eliminace predáčního tlaku

Zvýšený predáční tlak způsobuje v nevhodných biotopových podmínkách vyšší rizikový faktor pro existenci a zvýšení početnosti drobné zvěře, proto se všemi dostupnými prostředky, které vyplývají ze zákona o myslivosti, snažíme v honitbě udržovat stavy predátorů na únosné míře.

V honitbě patří mezi hlavní potenciální predátory zajíce polního (zvláště mladé zvěře), u kterých je možné eliminovat predáční tlak lovem, především liška obecná (*Vulpes vulpes*), prase divoké (*Sus scrofa*), kuna lesní (*Martes martes*), kuna skalní (*Martes foina*), jezevec lesní (*Meles meles*), straka obecná (*Pica pica*) aj.

MS Hájek v minulých letech vybudoval několik umělých nor pro lišky, kde se s úspěchem daří i odlov lišek. V letošním roce jsme nakoupili 5 kusů betonových odchytových nor. Dále jsme v roce 2014 zřídili 6 kusů odchytového zařízení na černou zvěř.

Ovšem naším cílem není vyhubení predátorů. Chceme zachovat všechny uvedené druhy v honitbě, neboť splňují důležitou ekosystémovou a potravně-ekologickou funkci.

Vypouštění zvěře do honitby

MS Hájek několik let vypouští do honitby bažanta obecného (*Phasianus colchicus*) a kachnu divokou (*Anas platyrhynchos*). V letošním roce jsme vypustili do honitby 20 kusů zajíce polního (*Lepus europaeus*) za účelem podpory stávající divoké populace. Z tohoto pohledu je velmi povzbudivé, že Ministerstvo zemědělství ČR podpořilo pokusy o obnovu volně žijící populace zajíce polního. Díky nastavené podpoře můžeme rozšířit naše úsilí a nakoupit pro zazvěřování vyšší počet zvěře.

Optimálním řešením k posílení populace by bylo vypouštění mladých zajíců odchycených z divoké populace. Ovšem s ohledem na celkovou početnost zajíce na území ČR je velmi složité najít dostatek honiteb, které toto dříve běžné opatření mohou realizovat. Proto MS Hájek nakoupil zajíce polního z umělého odchovu od pana Poloczka z Třince, který je členem Asociace chovatelů zajíců v Čechách a na Moravě. Jedná o 4–5 měsíční zajíce v poměru pohlaví 1 : 1, ke kterým je doloženo ve-

terinární osvědčení. Dobrý zdravotní stav nakoupených zajíců je základním předpokladem, aby se předešlo případným zdravotním problémům volně žijící populace.

MS Hájek v letošním roce podal závaznou objednávku na 20 kusů zaječí zvěře. V den vypouštění byli zajáci umístěni jednotlivě v bednách za přítomnosti zástupce podacího místa Krajského úřadu Středočeského kraje a poté před zástupcem podacího místa došlo k vypuštění přímo do honitby. Zajáci jsou označeni dle pohlaví na levém, či pravém slechu ušními známkami, a to bílé barvy.

Pokud potkáte takto označené zajíce, nejde o nemocné jedince. Nemají z člověka takový strach jako divoká populace, a proto hned neutíkají pryč.

Samotného vypouštění se účastnily i děti z mysliveckého kroužku, pro které to byl jistě velký zážitek. K vypuštění došlo ve středu 3. srpna v cca 16.00 hod. Metoda postupné aklimatizace zvěře (např. voliéra přímo v honitbě) na místní geografické a klimatické podmínky nebyla realizována. K lepšímu přizpůsobení vypouštěné zvěře na podmínky volné přírody se budeme snažit pomoci atraktivnější potravní a krytovou na-

bídkou na políčkách pro zvěř a zvýšenou kontrolou predátorů cca měsíc od vypouštění.

*Petr Buryan,
předseda MS Hájek Košík*

Sokolnický den

Děti z mysliveckého kroužku Košík se zúčastnily Sokolnického dne v honitbě MS Hájek Košík, který se uskutečnil v sobotu 3. září 2016. Na samotném honu bylo k vidění 9 orlů skalních, jestřáb lesní, káně Harrisova, krahujec obecný, sokol stěhovavý a poštolka obecná.

Lovci s dravci se rozdělili do dvou skupin. V první skupině byli orli, kteří loví převážně zvěř srnčí, popřípadě zvěř škodící myslivosti. Ve druhé skupině pak dravci ostatní. Děti jsme rozdělili také do dvou skupin, a to na větší a menší. Menší děti by orel mohl zaměnit se zvěří a mohl by se stát velmi nepříjemný úraz. Menší děti si prohlédly tyto velké dravce v Seleticích na hřišti, kde si popovídaly i se sokolníky.

V letošním roce se neloví zajáci. MS Hájek Košík vypustilo do své honitby k oživení krve dovezené zajíce z Moravy. Toto vypouštění je částečně dotováno s finančním přispěním Středočeského kraje a jednou z podmínek je tuto zvěř po dobu pěti let nelovit. Dravci tedy mohli lovit zvěř srnčí, bažanty a zvěř škodící myslivosti.

Hon byl za slunečného, ale příjemného počasí. Děti mohly spatřit tyto dravce přímo na lovu a mohly se vrátit do dob našich předků, kdy se takto zvěř lovila. Při lovu si děti povšimly, že pokud byl dravec vypuštěn a útočil, vždy si vybral slabší kus ke svému útoku. Jde o základní

instinkt dravců, kdy v přírodě loví zvěř slabou či nemocnou. Také každý z dravců má jiný styl lovu.

Sokolovití útočí z velké výšky, kdy zvěř (bažanty) loví za letu ze vzduchu. Jestřáb loví zvěř jak ze vzduchu, tak i běžící po zemi a většinou loví z malé výšky – klidové pozice. Orel loví pouze zvěř běžící po zemi a potřebuje velkou vzdálenost, kdy zvěř monitoruje a připravuje se k útoku.

Tento král nebes nám v předloňském roce ulovil i dospělou danělu o váze 27 kg. Ideálním úlovkem pro orla je slabé srnče o hmotnosti kolem 5 kg, které by v přírodě pravděpodobně nepřezílo. Letos cel-

kem ulovili 6 kusů takto slabých srnčat.

Příští rok se znovu těšíme na setkání s těmito dravci opět první sobotu v září. Jednáme s okolními mysliveckými spolky o možnosti ukázky lovu dravců i v jejich honitbách, tak abychom tyto lovy přiblížili i široké veřejnosti. Již jsme předběžně dohodnuli s Honebním společenstvem Sovenice o lovu jestřábů v jejich honitbě. V případě Vašeho zájmu budete včas informováni na obecních stránkách.

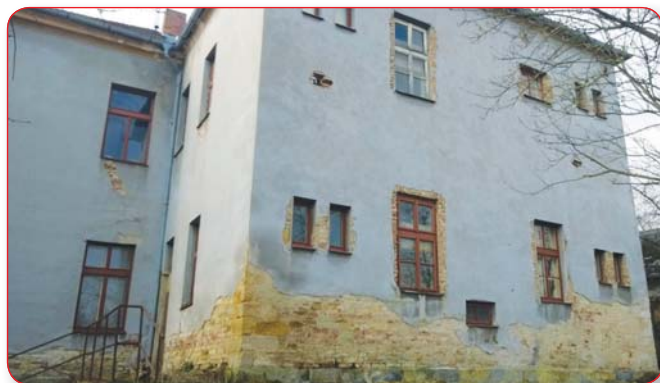
*Petr Buryan,
předseda MS Hájek Košík*

Je to tady...

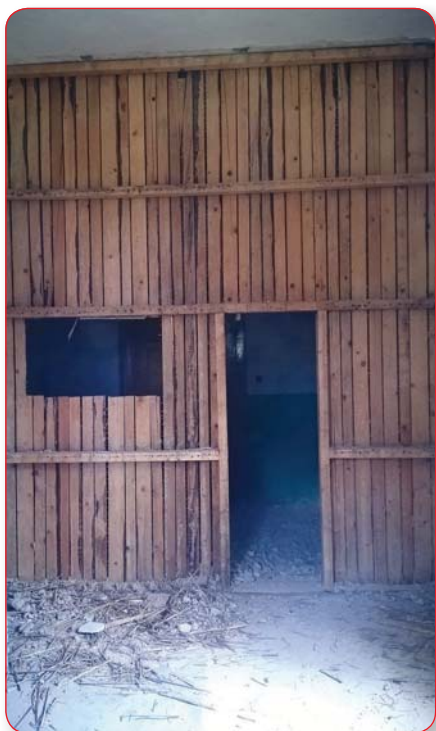
Výstavba školy (cca 1975)

Současný stav v dubnu 2015

Letošního července jsme započali s opravami na budově bývalé žitovlické školy nyní obecního úřadu. Zpočátku jsme vycházeli z představy, že požádáme o dotaci na rekonstrukci střechy, obvodového pláště spolu s výměnou oken, dveří a dalších doprovodných stavebních úprav. Částka, která by na to byla potřebná, však překročila pětimilionovou hranici. Žádost jsme podali, ale podle předpokladu byly úspěšnější školy v Rožďalovicích a v Křinci. Logiku to má, jejich budovy jsou plnohodnotné školy a ta naše má využití velice omezené. Letos jsme podali žádost znovu, a to již jen na opravu střechy a klempířské prvky. Dotaci jsme získali, ale z částky 1,5 mil. korun, kterou bude oprava stát, nám bude uhrazena jen třetina, tedy 500 tisíc korun. Zbylý milion půjde z našeho rozpočtu. Této opravě bude ještě předcházet vyztužení předního pravého rohu, který je poškozen. Chtěli jsme tímto, pokud možno, co nejlépe vyřešit statiku budovy. Více méně neplánovaně jsme ale pustili do opravy bývalé knihovny. Začalo to celkem nevině s opravou utrženého překladu nad jedněmi z dveří. Postupně jsme však museli odstranit téměř všechny omítky, které byly „odfouknuté“ a zhotovit novou elektroinstalaci. Při těchto úpravách jsme zjistili, že byla knihovna zřízena v prostorách zřejmě bývalého bytu. Podle počtu komínových vstupů se zde nacházelo více místností a též i regulérní koupelna. V nastávajícím týdnu se budou montovat nová okna do přízemního patra, provedeme montáž sádkokartonu a dokončí se omítky v knihovně. Termínově bychom se chtěli vejít do konce letošního roku. Následovat by měla oprava úřadovny, kterou přestěhujeme dočasně do knihovny. Pak by měla přijít na řadu velká třída. Vrchní patro kompletně uklidíme a dá se říci, že ho zakonzervujeme. Určitě však ještě provedeme výměnu oken. Vrchní omítky, výměnu vstupních dveří a ostatní stavební otvory již bude asi řešit nové zastupitelstvo.

Ing. Josef Kříž, starosta obce

Dnes již neexistující dělicí stěna

Podrobné výsledky a historie turnaje na
www.galeriepojedy.cz/turnaj

Žitovlice a Pojedy

Turnaj v malé kopané o cenu Akademika

Medaile pro nejlepší družstva, poháry pro nejlepšího hráče, střelce, brankáře a dětský tým.

Hlavní cena 5. ročníku turnaje
 (autor Martin Sausage Dohnal)

12. června 2016

sportovní areál SK Žitovlice-Pojedy

Předání ceny vítězi exhibičního utkání dětí
 (Rychlé střely vs. Brazílie 2:0)

Hulla Hulla, 3. místo

Roždalky, 2. místo

Torpédo, vítěz 5. ročníku turnaje

Tradiční turnaj v kopané Memoriál bratří Svobodových

13. srpna 2016

sportovní areál SK Žitovlice-Pojedy

Účastníci memoriálu: Slavoj Dymokury, Sokol Košík a SK Žitovlice-Pojedy

MĚSTO ROŽDĎALOVICE
si Vás dovoluje pozvat na koncert

**JAKUB
SMOLÍK**

22. 10. 2016
Sál Radnice od 14 hodin

pátek

16.12.²⁰¹⁶ od 14 hod.

sál Radnice v Rožďalovicích

K tanci a poslechu zahraje

DUO JAMAHA

Na co se můžeme těšit

15. října	Výzdoba knihařskými tlačítky (Muzeum klasického knihařství)
15. a 16. října	Výstava exotického ptactva (Spolkový dům)
22. října	Hudba léčí (Jakub Smolík, Karel a Marcela, sál Radnice, 14.00)
29. října	Beseda Rudolfa Valeše (Spolkový dům, 15.00)
11. listopadu	Hudba léčí (Nová Galánečka a Piňakoláda, sál Radnice, 14.00)
15. listopadu	Každému jeho psychoterapeuta (Hálkovo divadlo Nymburk, 19.30)
19. listopadu	Burza exotického ptactva (Spolkový dům, 8.00)
19. listopadu	Beseda Rudolfa Valeše (Spolkový dům, 15.00)
26. listopadu	Rožďalovický vánoční jarmark
26. listopadu	Taneční zábava (sál Radnice, 20.00)
3. prosince	Telegraf a Roxor (sál Radnice, 20.00)
16. prosince	Hudba léčí (Duo Jamaha, sál Radnice, 14.00)
17. prosince	Burza exotického ptactva (Spolkový dům, 8.00)
17. prosince	Beseda Rudolfa Valeše (Galerie Melantrich, 15.00)
20. prosince	Vánoční koncert pěveckého souboru Zvonky (kostel sv. Havla, 18.00)

ROŽDALOVICKÝ VÁNOČNÍ JARMARK

S ROZSVÍCENÍM VÁNOČNÍHO STROMKU

sobota 26. listopadu 2016

od **10:00**

SÁL RADNICE

DÍLNIČKY PRO DĚTI S PERNÍKY A ŠPERKY,
DŘEVĚNÉ VÝROBKY, VÁNOČNÍ OZDOBY,
SVÍČKY A VÁNOČNÍ KVĚTINOVÉ DEKORACE, RYTÍ SKLA

od **14:00**

NÁMĚSTÍ

JARMARK – OBČERSTVENÍ S KLOBÁSAMI, PÁRKY,
VEPŘOVÉ HODY, TRDELNÍKY A SVAŘENÉ VÍNO,
STÁNKY SE ŠPERKY, DĚTSKOU TVORBOU, KERAMIKOU
A OBLEČENÍM

od **15:00**

GALERIE MELANTRICH

VÝSTAVA BETLÉMŮ

od **16:00**

MĚSTO

PRŮVOD K BETLÉMU MĚSTEM

od **16:30**

NÁMĚSTÍ

KULTURNÍ PROGRAM
U VÁNOČNÍHO STROMKU

17:00

NÁMĚSTÍ

SLAVNOSTNÍ ROZSVÍCENÍ
VÁNOČNÍHO STROMKU

Balíčky služeb

AKCE!

Kuki TV 30	Kuki TV 40	Kuki na rok
Kuki TV Partner	Kuki TV Partner	Kuki TV Partner
Internet 30 Mb/s	Internet 40 Mb/s	Pronájem přijímače ZDARMA Internet 40 Mb/s Platba na 12 měsíců dopředu
568,- Kč/měs.	648,- Kč/měs.	599,- Kč/měs
~~600,- Kč/měsíčně~~	~~680,- Kč/měsíčně~~	~~800,- Kč/měsíčně~~
ušetříte 32Kč	ušetříte 32 Kč	ušetříte 201 Kč

Připojíme Vás v těchto lokalitách:

Bačalky, Bartoušov, Běchary, Běchárky, Bílsko, Brodek, Břístev, Budčeves, Bystřice, Dětenice, Dolany, Doubravany, Cholenice, Chotěšice, Jičíněves, Keteň, Kopidlno, Kostelec, Košík, Kozodírky, Křešice, Křinec, Ledkov, Leština, Libáň, Lično, Mlýnec, Nečas, Osenice, Podlužany, Podolí, Psinice, Pševy, Rakov, Rožďalovice, Sedliště, Skuřina, Seletice, Staré Hradky, Tuchom, Údrnice, Únětice, Vrše, Zámotí, Zelenecká Lhota, Židovice.

Přiveď souseda a surfuj ZADARMO!

Přiveďte k nám nového zákazníka a získáte 2 měsíce internetu ZDARMA.

A navíc pokud je doporučený zákazník připojený v domě s optickou sítí, získá i on první dva měsíce internetu ZDARMA!

Počet doporučených zákazníků není omezen.

Používáme nejmodernější technologii.

Kontakty tel.: 491 110 858 | www.comtex.cz

Všechny ceny jsou uvedeny včetně DPH

Internet

Televize

Telefon

Balíčky služeb

COMTEX s.r.o.

Nejrychlejší připojení k internetu v regionu

Zatraceně rychlý internet!

volejte

491 110 858

www.comtex.cz

info@comtex.cz

30 Mbps za 367 Kč

Přived' souseda

a surfuj ZADARMO!

Připojení k internetu

Vysoce kvalitní a neomezené vysokorychlostní připojení k internetu prostřednictvím nejmodernějších technologií.

Služba	NEČEKÁM	JSME BĚŽNÁ DOMÁCNOST	INTERNET MĚ PROSTĚ BAVÍ
Rychlost	30 Mbps 	40 Mbps 	50 Mbps
Cena (vč. DPH)	367 Kč/měs.* 400 Kč/měs.	440 Kč/měs.* 480 Kč/měs.	532 Kč/měs.* 580 Kč/měs.

* Platí při platbě na rok dopředu

bezkonkurenční poměr cena - výkon

profesionální servis včetně technické podpory

bez datových limitů a omezení FUP,
24 hodin denně

Nyní bez poplatku
za instalaci při přechodu
od konkurence

Mobilní tarify

Služba, se kterou snížíte náklady za volání na minimum

pouze pro naše zákazníky

TARIF	MOBILCALL T1	MOBILCALL T2	MOBILCALL T3
Měsíční paušál (vč. DPH)	99,- Kč	229,- Kč	499,- Kč
Volné minuty sítě ČR	80	200	neomezeně
Volné SMS mobilní sítě ČR	100	100	neomezeně
MobilCall Internet 400 MB		+ 99,- Kč	
MobilCall Internet 3.0 GB		+ 249,- Kč	
MobilCall Internet 10 GB		+ 399,- Kč	

Digitální televize

Digitální televize založená na revoluční přenosové technologii IPTV, která umožňuje provozovat interaktivní služby.

(kuki)

Cena	TV Kuki Partner 40 programů viz balíčky služeb	TV Kuki Menší 15 + 15 programů 200 Kč/měs	TV Kuki Větší 30 + 30 programů 400 Kč/měs
Veřejnoprávní			
Soukromé			
Sportovní			
Zpravodajské			
Hudební			
Filmové			
Dokumentární			
Dětské			
Erotické			

používáme technologie nové generace IPTV

vysíláme ve vysoké kvalitě včetně HDTV

až 100 hodin prostoru k nahrávání

skvělé funkce: pauza, dívat se od začátku, spuštění programu až 48 hodin zpět

rychlý HDTV set-top-box za 160,- Kč/měs.

až 4 zařízení za jeden tarif

Možnost rozšíření nabídky u balíčků Kuki Menší a Kuki Větší

Navíc 5 150 Kč/měs.	Navíc Kuki 89 Kč/měs.	HBO 180 Kč/měs.	Kino 250 Kč/měs.	Navíc seriály 65 Kč/měs.

Rožďalovice dříve a nyní

Kovárna v Podlužanech na snímku z druhé poloviny 40. let 20. století (z archivu Aleny Košťákové)

Současný pohled na objekt někdejší kovárny, fotografoval Viktor Dobrev (září 2016)

Číslo 3/2016, ročník 5. Náklad: 350 ks. Evidenční číslo: MK ČR E 20643.

Redakce: Petr Kapal, Mgr. Viktor Dobrev, Mgr. Marcela Ešnerová, Tomáš Pavel, Jiří Rejsek, Veronika Bachová.

Kontakt: e-mail: rozdalovicko@seznam.cz, tel.: 325 593 107. Tisk: TNM PRINT, s. r. o., Nové Město nad Cidlinou.

Toto číslo vyšlo v říjnu 2016. Na titulní straně: Codex Gigas (replika) v Muzeu klasického knihařství. Foto Viktor Dobrev

